

GRADIVO ZA JAVNO RAZPRAVO (4. 12. 2015 – 4. 1. 2016)

ZAKON O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O SPODBUJANJU SKLADNEGA REGIONALNEGA RAZVOJA (ZSRR-2B)

I. UVOD

1. Ocena stanja in razlogi za sprejem zakona

1.1 Ocena stanja

Gospodarske kriza je močno vplivala na slovenske regije. Poročilo o razvoju 2015 (UMAR) ugotavlja, da se je napredek v BDP na prebivalca, ki so ga regije do leta 2008 dosegale v približevanju evropskemu povprečju, v letih krize izničil. V letu 2013 sta obe kohezijski regiji svoj zaostanek do povprečja EU ohranili, in sicer zahodna Slovenija na ravni 97 %, vzhodna pa na ravni 68 % (v letu 2008 v tej primerjavi na 107 % in 73 %). Po letu 2008 so razkorak do evropskega povprečja povečevale vse razvojne regije, bolj pospešeno v zahodni Sloveniji, še posebno obalno-kraška. Edina, ki je v letu 2013 še presegala povprečje EU, je bila osrednjeslovenska regija, a tudi njena prednost glede na leto 2008, ko je povprečje EU presegala za 28 %, se je zmanjšala kar za 12 indeksnih točk. Med krizo se je nadaljevalo zmanjševanje regionalnih razlik. Relativna razpršenost BDP na prebivalca se je po izračunih UMAR od leta 2009 zmanjševala, vendar ne zaradi enakomernejšega razvoja v vseh regijah, ampak ker je gospodarska aktivnost najbolj padla v regijah, ki ustvarijo največji delež slovenskega BDP in v katerih je tudi BDP na prebivalca najvišji. V letu 2014 se je naraščanje stopnje registrirane brezposelnosti v regijah nekoliko umirilo ali celo ustavilo. Najvišjo stopnjo brezposelnosti ima že vrsto let pomurska regija, najnižjo pa, zadnja štiri leta, gorenjska. Razlike med regijami v stopnji registrirane brezposelnosti so se v letu 2014 še manjšale, ker je hitreje naraščala brezposelnost v regijah s podpovprečno stopnjo. Pomurska regija je imela v letu 2014 1,9-krat višjo stopnjo registrirane brezposelnosti kakor gorenjska (v letu prej 1,8-krat višjo, v letu 2008 2,9-krat višjo).

Indeks razvojne ogroženosti, ki ga izračunava UMAR, je bil v regionalno politiko uveden kot orodje za spremljanje regionalnega razvoja Slovenije v novem programskem obdobju 2014–2020. Sestavljen je iz 14 kazalnikov razvitosti, ogroženosti in razvojnih možnosti. Indeks kaže največjo razvojno ogroženost v pomurski regiji, najmanjšo pa v osrednjeslovenski. Najvišja vrednost sinteznega indeksa v pomurski regiji je predvsem posledica neugodnih kazalnikov razvitosti, pa tudi nekaterih kazalnikov ogroženosti oz. razvojnih možnosti (npr. staranje prebivalstva). Najnižjo vrednost IRO in s tem najmanjšo razvojno ogroženost ima osrednjeslovenska regija, ki po vseh kazalnikih dosega nadpovprečne vrednosti, razen pri enem.

S sprejemom ZSRR-2 (2011) in ZSRR-2A (2012) se je sistem spodbujanja skladnega regionalnega razvoja prilagodil kriznim razmeram. Z uvedbo dodatnih začasnih ukrepov razvojne podpore na problemskih območjih z visoko brezposelnostjo je bila odpravljena potreba po intervencijskih razvojnih zakonih. Vlada RS je na tej podlagi sprejela ukrepe razvojne podpore v Pokolpju, Mariboru z okolico ter na območju občin Hrastnik, Radeče in Trbovlje, ki so zdaj v izvajanju.

Na podlagi ZSRR-2 in ZSRR-2A so bili izdani vsi predvideni podzakonski akti in ustanovljeni razvojni sveti v 12 razvojnih regijah. Regionalne razvojne agencije so bile vpisane v evidenco pri pristojnem ministrstvu in v vseh regijah so bili sprejeti regionalni razvojni programi za programsko obdobje 2014–2020. Njihovi izvedbeni dokumenti, dogovori za razvoj regij, pa naj bi se začeli sklepati.

V sistemskem delu sta tako ZSRR-2 kot ZSRR-2A prinesla tudi spremembo glede zahtevanega pravnega statusa regionalnih razvojnih agencij.

ZSRR-2 (2011) je določal (prvi odstavek 20. člena), da naj bi regionalne razvojne agencije (v nadaljnjem besedilu: RRA) ustanovile občine v razvojnih regijah in sicer kot javne zavode. Prva alineja tretjega odstavka 20. člena pa je glede pravnega statusa določala, da »ima RRA razpršene ustanoviteljske deleže občin in v ustanovitvenem aktu nima določene omejitve vstopa novih partnerjev. Bilo je določeno prehodno obdobje do 31. decembra 2013. Vendar pa se preoblikovanje RRA v javne agencije ni zgodilo v nobeni razvojni regiji. Nasprotno, občine so sporočile, da v zaostreni javnofinančni krizi ne razmišljajo o ustanavljanju novih javnih zavodov. Izvajanje ZSRR-2 je bilo v tem delu ustavljeno in še pred iztekom prehodnega obdobja je sledil sprejem ZSRR-2A (2012) s katerim je bila ta zahteva razveljavljena. Javni zavodi zato niso bili ustanovljeni.

Sedaj veljavni ZSRR-2A določa glede pravnega statusa RRA drugačno rešitev. Prvi odstavek 20. člena določa, »da izbere svet regije za opravljanje splošnih razvojnih nalog v regiji za programsko obdobje RRA po postopku v skladu z zakonom, ki ureja javno naročanje«. Prva alineja tretjega odstavka določa, da »je RRA v večinski javni lasti in z večinskim deležem občin znotraj javnega deleža, pri čemer nobena od občin ne sme imeti več kot tretjinskega ustanoviteljskega deleža«. V prehodni določbi pa tretji odstavek 15. člena ZSRR-2A določa, da mora RRA te pogoje izpolniti najpozneje v štirih letih po uveljavitvi zakona, to je do 28. 7. 2016.

Glede izpolnjevanja zakonskih pogojev je trenutno stanje v evidenci regionalnih razvojnih agencij takšno, da je vpisanih vseh 12 regionalnih razvojnih agencij, od tega štirje javni zavodi, en zavod in sedem družb z omejeno odgovornostjo. Poleg RRA je v evidenci RRA trenutno vpisanih še 11 drugih razvojnih institucij, ki po petem odstavku 20. člena ZSRR-2, skupaj z RRA opravljajo splošne razvojne naloge v regiji.

Ena RRA ne izpolnjuje z zakonom določenega pogoja večinskega javnega deleža. V RCR Zasavje d.o.o. je zasebni delež večji od javnega. Pogoj mora izpolniti do 28. 7. 2016. V petem odstavku 20. člena ZSRR-2 je pogoj večinskega javnega deleža določen tudi za drugih razvojne institucije, ki po petem odstavku 20. člena ZSRR-2 opravljajo splošne razvojne naloge v regiji skupaj z RRA. Vseh 11 institucij, ki so vpisane v evidenco RRA, ta pogoj izpolnjuje.

Dve RRA ne izpolnjujeta z zakonom določenega pogoja večinskega deleža občin znotraj javnega deleža. V RRA Mura d.o.o. in BSC, d.o.o. Kranj, je znotraj javnega deleža delež države večji od deleža občin. Pogoj morata izpolniti do 28. 7. 2016.

Tri RRA (Mariborska razvojna agencija, RRA Ljubljanske urbane regije in Regionalni razvojni center Koper) ne izpolnjujejo z zakonom določenega pogoja, da znotraj javnega deleža nobena od občin ne sme imeti več kot tretjinskega ustanoviteljskega deleža. Tudi za to

spremembo je določeno prehodno obdobje štirih let, ki se izteče 28. 7. 2016.

1.2 razlogi za sprejem zakona

Pomemben razlog za sprejetje sprememb in dopolnitev ZSRR-2 je sprememba določb, ki so se izkazale za neizvedljive oziroma težko izvedljive, bodisi zaradi zahtevnosti postopkov ali pa zaradi necelovitega urejanja..

S tega vidika se je kot problematična izkazala predvsem določba, ki je bila uvedena z ZSRR-2A, da znotraj javnega deleža nobena od občin ne sme imeti več kot tretjinskega ustanoviteljskega deleža v regionalni razvojni agenciji. V treh regijah (Osrednjeslovenski, Podravske in Obalno-kraški) svetom regij v prehodnem obdobju, ki izteče 28. 7. 2016, ni uspelo preoblikovati lastniške strukture RRA tako, da bi zadostile temu pogoju. Razlogi so objektivni in povezani z velikim številom občin v teh regijah. Lastniško preoblikovanje zahteva soglasje vseh občin ustanoviteljic kar je v razvojnih regijah z več deset občinami povezano z velikimi administrativnimi bremenmi. V primeru Podravske regije, kjer še niso razčiščena premoženjska razmerja MO Maribor s primestnimi občinami, ki so nastale iz nekdanje enotne občine Maribor, je ta naloga še posebej zahtevna. S črtanjem določbe o razpršenem deležu občin znotraj javnega deleža bi se navedene tri regije izognile obsežnim administrativnim postopkom z zelo negotovim izidom. Ker se s predlagano spremembo zakona predlaga določba o praviloma razpršenih lastniških deležih, bi črtanje te določbe ne vplivalo bistveno na sistem izvajanja regionalne politike. Za izvajanje splošnih razvojnih nalog v regiji je med drugim potrebno tudi soglasje sveta regije, ki ga sestavljajo župani vseh občin v regiji, s čemer je že zagotovljena enakomerna zastopanost vseh delov razvojne regije pri delu RRA. Zakonska zahteva po vstopu vseh oziroma več občin v lastniško strukturo RRA pa je tudi sicer povezana z administrativnimi stroški v času delovanja RRA (npr. potrebna soglasja vseh ustanoviteljev glede zaposlovanja v RRA).

Pri definiciji izraza »regijska razvojna mreža« se je izkazala kot problematično, da gre za pogodbeno povezovanje ključnih razvojnih institucij v regiji. Rešitev je zelo težko izvedljiva, še posebej v velikih regijah z več deset sodelujočimi partnerji. Predlaga se nadomestitev »pogodbenega« povezovanja s »sporazumnim« povezovanjem s čemer bi se zmanjšalo administrativno breme v regijah brez, da bi to imelo vsebinske posledice na delovanje regijske razvojne mreže.

Predlog za spremembo zakona razrešuje situacijo, ko je treba RRA izbrisati iz evidence RRA, ker več ne izpolnjuje pogojev za vpis in situacijo, ko RRA iz kakršnegakoli razloga ne more več opravljati nalog po zakonu. Do izbire nove RRA opravlja naloge podpore pri delovanju sveta in sveta regije uprava občine katere predstavnik je predsednik sveta regije. Pri izvajanju nujnih ukrepov regionalne politike se je izkazalo, da bi bilo treba določbe, ki zadevajo postopek dodeljevanja teh pomoči, urediti že v zakonu, saj gre za zakonsko materijo. Prav tako bi bilo treba že v zakonu urediti postopek dodeljevanja regionalnih državnih pomoči na podlagi neposredne vloge oziroma s sklenitvijo neposredne pogodbe.

Pri obravnavi sprememb in dopolnitev Zakona o razvojni podpori Pomurski regiji v obdobju 2010–2015 (ZRPPR1015-A) je Zakonodajnopravna služba Državnega zbora opozorila, da bi lahko predlagano podaljšanje obdobja zakona za dve leti, pomenilo dvojno upravičenost Pomurske regije do regionalnih spodbud (po posebnem pomurskem zakonu in sistemskem Zakonu o spodbujanju skladnega regionalnega razvoja). Vlada RS se je ob tem zavezala, da bo ustrezno spremenila ZSRR-2 kar je tudi eden od razlogov za sprejem zakona.

Pri izvajanju ZSRR-2 (2011 in sprememba 2012) in sprejetih podzakonskih aktov so se pokazale nekatere pomanjkljivosti sedanje sistemske ureditve področja spodbujanja skladnega regionalnega razvoja, ki bi jih bilo mogoče z manjšimi spremembami zakona odpraviti.

7. člen ZSRR-2 (določanje strategije) npr. določa, da Vlada Republike Slovenije določi cilje in usmeritve za pripravo regionalnih razvojnih programov s strategijo razvoja Slovenije in državnim strateškim prostorskim aktom. S programom državnih razvojnih prioritet in investicij pa vlada podrobneje opredeli, z vidika spodbujanja skladnega regionalnega razvoja, programe in instrumente regionalne politike. Pri pripravi regionalnih razvojnih programov 2014–2020 in izvajanju regionalne politike je nastopil problem, ker vsi trije navedeni ključni dokumenti na državni ravni niso bili predhodno sprejeti, kot je to določil ZSRR-2. ZSRR-2 pa ni predvidel priprave strategije regionalnega razvoja kar je velika ugotovljena sistemska pomanjkljivost, ki se s predlogom sprememb zakona odpravlja.

Predlaga se tudi bolj fleksibilna ureditev postopka odločanja o manjših prerazporeditvah znotraj poslovnega in finančnega načrta Javnega sklada RS za regionalni razvoj in razvoj podeželja. Drugi odstavek 10. člena ZSRR-2 je Javnemu skladu RS za regionalni razvoj in razvoj podeželja določil nove naloge in to vezal na pripojitev Slovenskega podjetniškega sklada, ki pa še ni bila izvedena. Ker je nujno, da se te določbe začnejo izvajati, se predlaga, da se to določi s spremembo zakona. Odpraviti je tudi treba nejasnost zakonskega določila glede financiranja razvoja območij, kjer živi romska skupnost s strani Javnega sklada RS za regionalni razvoj in razvoj podeželja.

Podrobneje je treba določiti, da je občinski svet tisti, ki predlaga kandidate za predstavnike občin. Poenostaviti je tudi treba postopek zamenjave članov razvojnega sveta regije in s tem zmanjšati administrativno breme v regijah.

Spremeniti je treba določbo, da se dogovori za razvoj regij pripravljajo za obdobje štirih let in uveljaviti bolj fleksibilno rešitev, ki bo omogočila lažje izvajanje postopkov, še posebej v primerih, ko so projekti iz dogovorov vezani na izvajanje kohezijske politike EU.

Ker se je pri izvajanju 26. člena ZSRR-2 pokazalo, da za uspešno izvajanje ni potreben poseben podzakonski akt se predlaga črtanje te določbe.

Zaradi spreminjanja uredbe EU, ki ureja dodeljevanje državnih pomoči, je treba definicijo »prikrajanega delavca« iz drugega odstavka 27. člena nadomestiti s sklicem na ustrezno uredbo EU, ki ureja to definicijo.

Odpraviti je treba tudi terminološko nejasnost pojma »pravne osebe v večinski javni lasti« in zaradi sprememb v organizaciji državne uprave spremeniti okrajšavo za državni organ, pristojen za regionalno politiko s »služba« v »ministrstvo«.

2. CILJI, NAČELA IN POGLAVITNE REŠITVE PREDLOGA ZAKONA

2.1 Cilji

Tudi po spremembi bo dopolnjeni zakon sledil ciljem ZSRR-2, to je krepiti razvojne moči regij na podlagi lastnih razvojnih potencialov in globalnih priložnosti. Splošni cilji spodbujanja skladnega regionalnega razvoja so:

- povečanje gospodarskega, okoljskega in družbenega kapitala v razvojnih regijah ter povečanje njegove učinkovitosti v smislu konkurenčnosti gospodarstva, kakovosti življenja in trajnostne rabe naravnih virov,
- odprava strukturnih težav problemskih območij in zmanjševanje njihovega razvojnega zaostanka,
- uresničevanje in krepitev razvojnih potencialov slovenskih razvojnih regij z mednarodnim teritorialnim sodelovanjem.

2.2 Načela

Predlog zakona ne uzakonja novih načel, sledi načelom ZSRR-2 ter načelom vzdržnosti javnih financ, gospodarne rabe javnih sredstev in zakonitosti, kar pomeni, da je treba dopolniti zakonsko podlago za učinkovitejše izvajanje regionalne politike.

Tudi po spremembi bo dopolnjeni zakon sledil načelom ZSRR-2, to je:

- teritorialno zgrajena več nivojskost regionalne politike,
- trajnostni sonaravni razvoj kot obveznost nosilcev odločanja na vseh teritorialnih ravneh,
- usmerjenost na celotno ozemlje, vendar prilagojenost ukrepov posebnostim posameznih območij. Dodatni ukrepi za problemska območja,
- prilagodljivost rešitev in hitra odzivnost regionalne politike na razvojne probleme,
- teritorialni razvojni dialog med nosilci odločanja na vseh teritorialnih ravneh,
- partnerstvo med lokalnimi skupnostmi, združenji gospodarstva in nevladnim sektorjem,
- partnerstvo med javnim in zasebnim sektorjem,
- osredotočenost in programsko usmerjanje razvojnih spodbud na podlagi usklajenih nacionalnih/sektorskih usmeritev in prioritet ter regionalnih razvojnih programov – doseganje sinergije,
- subsidiarnost: samostojnost regij pri odločanju o projektih in njihovem financiranju,
- povezovanje (mreženje) znotraj in zunaj regije (zlasti v širšem evropskem prostoru),
- odgovornost za izvajanje na nacionalni in regionalni ravni: delitev funkcij in poudarek na usklajevalni vlogi nacionalne ravni ter prenos načrtovalskih in izvedbenih funkcij na nižje teritorialne ravni,
- spremljanje in vrednotenje (evalvacija) politike, programov in projektov.

2.3 Poglavitne rešitve

2.3.1 Predstavitev predlaganih rešitev:

Spremembe in dopolnitve ZSRR-2 so predlagane na dveh področjih:

1. izboljšanje sistemskih rešitev, ki so se po uveljavitvi ZSRR-2A (2012) izkazale za pomanjkljive ali težko izvedljive in bodo omogočile lažje doseganje ciljev zakona in
2. racionalizacija administrativnih postopkov, ki bo omogočila lažje izvajanje in dodatno varčevanje pri uporabi javnih sredstev.

S 5. členom se uvaja priprava Strategije regionalnega razvoja Slovenije. S tem odpravljamo ugotovljeno sistemsko pomanjkljivost.

S 6. členom se predlaga bolj fleksibilna ureditev postopka odločanja o manjših prerazporeditvah znotraj poslovnega in finančnega načrta Javnega sklada RS za regionalni razvoj in razvoj podeželja. O prerazporeditvah med postavkami poslovnega in finančnega načrta sklada bo lahko odločal pristojni minister do višine sredstev, ki jih določa ustanovitveni akt sklada. Takšna rešitev je v praksi že uveljavljena za druge posredne uporabnike državnega proračuna, ne pa tudi za javne sklade.

S 7. členom se podrobneje določa, da je občinski svet tisti, ki predlaga kandidate za predstavnike občin v razvojnem svetu regije. Predlaga se tudi, da lahko zaradi prenehanja izpolnjevanja pogojev za imenovanje v svet (npr., če po lokalnih volitvah član sveta ni več občinski funkcionar) ali odstopa člana sveta med mandatom razvojni svet regija s sklepom zamenja posameznega člana sveta, če zamenjavo predlaga organ, ki je člana predlagal. Pri tem mora upoštevati sestavo sveta. Takšen sklep sprejme svet z večino glasov vseh članov.

Mandat nadomestnega člana traja od sprejema sklepa do izteka mandata sveta. S tem predlogom se poenostavlja postopek zamenjave članov razvojnega sveta regije.

8. člen odpravlja nejasnost glede financiranja razvoja območij, kjer živi romska skupnost s strani Javnega sklada RS za regionalni razvoj in razvoj podeželja. Ta sklad razpolaga le s povratnimi viri (garancije, krediti,...), ki pa niso primerni za urejanje romske problematike. Predlog zakona zato jasno določa, da se te spodbude določijo v državnem proračunu. Ob enem se izraz »romska naselja«, nadomešča s primernejšim izrazom »območja, kjer živi romska skupnost«.

Z 9. členom se črta določba, da se dogovori za razvoj regij pripravljajo za obdobje štirih let, kar je povezan z lažjim izvajanjem. Pripravo dogovorov za razvoj regij je treba uskladiti z načrti izvajanja operativnih programov evropske kohezijske politike in s proračunskim načrtovanjem. Predlaga se tudi, da dogovor za razvoj regije velja do izteka ali nadomestitve z novim dogovorom za razvoj regije.

Z 10. členom se odpravlja določba, ki je bila uvedena z ZSRR-2A, da znotraj javnega deleža nobena od občin ne sme imeti več kot tretjinskega ustanoviteljskega deleža v regionalni razvojni agenciji. Predlog odpravlja tudi terminološko nejasnost pojma »pravne osebe v večinski javni lasti«, ki ga zamenjuje z ustrežnejšim pojmom »pravna oseba z večinskim javnim vplivom«. To je pravna oseba z večinskim javnim vplivom na podlagi večinskega deleža vpisanega kapitala, ustanoviteljskega deleža ali drugega načina izvajanja večinskega vpliva in z večinskim vplivom občin znotraj javnega vpliva pri čemer so ustanoviteljski oziroma lastniški deleži praviloma razpršeni. V šestem odstavku razrešuje predlog za spremembo člena situacijo, ko je treba RRA izbrisati iz evidence RRA. Do izbire nove regionalne razvojne agencije opravlja naloge podpore pri delovanju sveta in sveta regije uprava občine katere predstavnik je predsednik sveta regije.

Z 11. členom se podrobneje določa, da se pri financiranju splošnih razvojnih nalog zakonsko določeno razmerje med državo in občinami (60 % : 40 %) zagotavlja »na letni ravni«.

Zaradi sprememb in dopolnitev Zakona o razvojni podpori Pomurski regiji v obdobju 2010–2015 (ZRPPR1015-A) bi lahko opravljeno podaljšanje obdobja izvajanja ZRPPR1015-A za dve leti, pomenilo dvojno upravičenost Pomurske regije do regionalnih spodbud (po posebnem pomurskem zakonu in sistemskem Zakonu o spodbujanju skladnega regionalnega razvoja). Zato se z 12. in 13. členom predlaga sprememba petega odstavka 24. člena ZSRR-2 tako, da se izključuje dvojno financiranje po ZSRR-2 in po posebnem razvojnem zakonu za določeno geografsko območje.

Ker je izvajanje 26. člena ZSRR-2 pokazalo, da za uspešno izvajanje prenosov nepotrebne državnega premoženja na občine ni potreben poseben podzakonski akt se s 14. členom predlaga črtanje določbe, ki določa njegovo pripravo.

Zaradi spreminjanja uredbe EU, ki ureja dodeljevanje državnih pomoči (Uredba Komisije (EU) št. 651/2014 z dne 17. junija 2014) se s 15. členom definicija »prikrajanega delavca« iz drugega odstavka 27. člena ZSRR-2 nadomešča s sklicem na ustrezno uredbo EU, ki ureja definicijo prikrajanega delavca in upravičenost do spodbude

S 17. členom se predlaga dopolnitev 30. člena ZSRR-2 z določitvijo ustreznega postopka dodeljevanja pomoči v primeru, ko pomoč dodeljuje ministrstvo in v primeru, ko nujne ukrepe regionalne politike izvaja Javni sklad RS za regionalni razvoj in razvoj podeželja.

Za izvajanje 31. člena ZSRR-2 se v 18. členu predlaga podrobnejši postopek dodeljevanja regionalnih pomoči na podlagi neposredne vloge.

Tretji odstavek 6. člena ZSRR-2A (Uradni list RS, št. 57/12) določa, da lahko Javni sklad RS za regionalni razvoj in razvoj podeželja »ustanavlja kapitalske družbe in vlaga kapital v druge pravne osebe na podlagi pisnega soglasja ustanovitelja. Skupni obseg zadolženosti sklada ne sme preseči enainpolkratnik kapitala sklada. Sklad zaključi izterjavo kredita, ko je vsota poplačil dolžnika večja ali enaka vsoti glavnice, pogodbenih obresti in morebitnih stroškov izterjave, če je izvedel postopek prisilne izterjave dolga, v katerem je neuspešno izvedel dejanje izterjave. Če je to za sklad gospodarno, lahko s svojimi dolžniki v soglasju z ministrom, pristojnim za finance, sklepa poravnave.«. Citirana določba je bila v ZSRR-2A vezana na pripojitev Slovenskega podjetniškega sklada, ki pa še ni bila izvedena. Ker je nujno, da se ta določba začne izvajati se z 20. členom predlaga, da se tretji odstavek 6. člena ZSRR-2A začne uporabljati takoj po uveljavitvi tega zakona.

2.3.2 Variantne rešitve, ki so bile proučevane in argumenti za predlagane rešitve

Glede pravnega statusa RRA je bilo, v povezavi s potrebo po ohranitvi javnega interesa v regionalnem razvoju, proučenih več možnosti. Rešitev, ki jo določa ZSRR-2, je opredelitev RRA kot pravne osebe javnega prava (javni zavod). Druga možnost je opredelitev RRA kot pravne osebe zasebnega prava in večinski delež javnega sektorja (občin in države) v lastniški sestavi RRA, ki pa se organizirajo po Zakonu o gospodarskih družbah. Tretja možnost je podelitev pooblastila RRA kot neprofitni instituciji zasebnega prava. Vsaka od nakazanih rešitev omogoča več podrazličic ali kombinacij več različic ter ima svoje prednosti in slabosti.

Preglednica: Nekatere vsebinske, organizacijske in finančne razlike med javno in zasebno pravnoorganizacijsko obliko

Javna pravnoorganizacijska oblika	Zasebna pravnoorganizacijska oblika
zagotovljen javni interes (ustanoviteljica občina ali država); treba je zagotoviti javna sredstva za ustanovitev in delovanje	zasebna pobuda (podjetniško okolje), ki lahko olajša dogovarjanje s podjetji
en sam račun, vse drugo se opredeljuje po stroškovnih mestih (TRR pri UJPU)	možnost določitve t. i. neprofitne klavzule v statutu (obveznost reinvestiranja dobička v osnovno dejavnost); možnost določitve večinskega javnega deleža
vodi knjige po nastanku stroškov in evidenčno (denarni tok)	več samostojnih TRR za večje in večletne projekte (boljši pregled nad sredstvi)
nadzoruje jo računsko sodišče in ne davčni urad	računovodsko vodenje po Zakonu o gospodarskih družbah
potrebna javna naročila	poročanje nadzornemu svetu
strogo določen proračun za letno financiranje	javni razpisi za projekte in dejavnosti, za katere se porabljajo javna sredstva (drugače pa odločitve na podlagi treh ponudb)
poročanje na AJ PES vsake tri mesece za statistiko finančnih tokov	lažje nagrajevanje in spodbujanje zaposlenih
poročanje ustanoviteljem – občinskim svetom, vsa potrjevanja v občinskih svetih, ki imenujejo direktorja	večja finančna prožnost ob morebitnem zalaganju sredstev, če je treba dokazovati upravičenost z že plačanim računom
točno določene tarife plačilnih razredov	lažje pridobivanje premostitvenih posojil za izvajanje projektov in poslovanje (glede na zaostajanje izplačil)

ZSRR-2 (2011) je glede tega vprašanja določal, da občine ustanovijo RRA kot javni zavod. Vendar pa določba ni bila uresničena, ker občine niso želele ustanoviti novih javnih zavodov. Argument je bilo nasprotovanje širjenju javnega sektorja oziroma proračunsko varčevanje v času gospodarske krize. ZSRR-2A (2012) je zato vzpostavil sedanje stanje, ko so pravne oblike organiziranosti RRA lahko različne vendar pa je postavljena jasna zahteva po večinskem deležu javnega sektorja. To naj bi odražalo tudi različne možnosti in načine organiziranosti po regijah ter jim dopuščalo dovolj prožnosti, da se izrazijo njihove posebnosti.

Upošteva se navedeno smo izključili možnost, da bi predlagali večinsko zasebno lastništvo. Treba je zagotoviti prevladujoč javni interes, kar z večinskim zasebnim lastništvom v RRA, ki bi bile osebe zasebnega prava, ne bi bilo doseženo.

Mnenje predlagatelja je, da Slovenija vsekakor potrebuje močnejše RRA, kakor jih ima zdaj, če želi, da bodo njene regije konkurenčne tistim v sosednjih državah. Njihova naloga mora biti po eni strani uveljavljanje sodelovanja in zastopanja slovenskega gospodarstva in slovenske kulture v širšem prostoru EU. Po drugi strani pa morajo po svoji mreži razvojnih agencij in centrov poskrbeti tudi za obvladovanje razvoja regij in problemskih območij v regiji. Krepitev RRA zato vidimo predvsem kot povezovanje obstoječih regijskih virov v regijsko razvojno mrežo.

Izključili smo tudi možnost zgolj javne pravne oblike, ki bi zahtevala tudi večji delež javnega sofinanciranja, povečan delež javnega sektorja na ravni občin ter odprla nekatere pravne probleme ob preoblikovanju nekaterih RRA, ki so d.o.o. Lahko bi se izgubil del že vloženih javnih sredstev v obstoječo mrežo. Predlagatelj zato meni, da je z zahtevanim večinskim lastništvom javnega sektorja v RRA, zagotovljeno uresničevanje javnega interesa in je v tem delu sedanji zakon ustrezen. Sprememba zakona se predlaga le v delu kjer se zahtevajo razpršeni deleži občin.

2.3.3 Način reševanja

Vlada bo najpozneje v enem letu po uveljavitvi tega zakona sprejela strategijo regionalnega razvoja Slovenije.

Vlada bo najpozneje v treh mesecih po uveljavitvi tega zakona uskladila z zakonom ustanovitveni akt Javnega sklada Republike Slovenije za regionalni razvoj in razvoj podeželja.

Vlada bo najpozneje v treh mesecih po uveljavitvi tega zakona uskladila z zakonom Uredbo o dodeljevanju regionalnih državnih pomoči ter načinu uveljavljanja regionalne spodbude za zaposlovanje ter davčnih olajšav za zaposlovanje in investiranje (Uradni list RS, št. 93/14).

2.3.4 Normativna usklajenost predloga zakona:

Zakon je usklajen z obstoječim pravnim redom, splošno veljavnimi načeli mednarodnega prava in z mednarodnimi pogodbami, ki obvezujejo Republiko Slovenijo.

2.3.5 Usklajenost predloga zakona

Usklajenost s samoupravnimi lokalnimi skupnostmi

Usklajenost z združenji gospodarstva in nevladnim sektorjem

Povzetek Poročila o sodelovanju javnosti pri pripravi predloga zakona

3. OCENA FINANČNIH POSLEDIC PREDLOGA ZAKONA ZA DRŽAVNI PRORAČUN IN DRUGA JAVNA FINANČNA SREDSTVA

Do finančnih posledic za državni proračun ne bo prišlo. Ministrstvo za gospodarski razvoj in tehnologijo bo skladno z ZSRR-2 nadaljevalo s sofinanciranjem splošnih razvojnih nalog v razvojnih regijah. 60% teh nalog krije ministrstvo in 40% občine. V tem delu prav tako ne bo finančnega učinka na proračune občin.

Črtanje določbe, da znotraj javnega deleža nobena od občin ne sme imeti več kot tretjinskega ustanoviteljskega deleža v regionalni razvojni agenciji bo pozitivno vplivalo na javna sredstva občin v treh regijah (Osrednjeslovenski, Podravski in Obalno-kraški). S črtanjem določbe o razpršenem deležu občin znotraj javnega deleža bi se navedene tri regije izognile obsežnim administrativnim postopkom z zelo negotovim izidom. Zakonska zahteva po vstopu vseh oziroma več občin v lastniško strukturo RRA pa je tudi sicer povezana z visokimi administrativnimi stroški v času delovanja RRA (npr. potrebna soglasja vseh ustanoviteljev glede zaposlovanja v RRA).

4. NAVEDBA, DA SO SREDSTVA ZA IZVAJANJE ZAKONA V DRŽAVNEM PRORAČUNU ZAGOTOVLJENA, ČE PREDLOG ZAKONA PREDVIDEVA PORABO PRORAČUNSKIH SREDSTEV V OBDOBJU, ZA KATERO JE BIL DRŽAVNI PRORAČUN ŽE SPREJET

Predlagane spremembe zakona ne predvidevajo porabe proračunskih sredstev v obdobju, za katero je bil državni proračun že sprejet.

5. PRIKAZ UREDITVE V DRUGIH PRAVNIH SISTEMIH IN PRILAGOJENOSTI PREDLAGANE UREDITVE PRAVU EVROPSKE UNIJE

5.1 Prikaz ureditve v drugih pravnih sistemih EU

Pomen regionalne politike se med članicami EU razlikuje, in sicer lahko države uvrstimo v te skupine:

1. V državah z zmernimi regionalnimi razlikami je regionalna politika omejena, kar velja za Avstrijo, Luksemburg in Nizozemsko.
2. V državah z zelo mnogovrstnimi problemi, predvsem na podregionalni ravni, so ukrepi prilagojeni naravi problemov, kar velja za Belgijo, Francijo, Irsko in Veliko Britanijo.
3. V državah z redko poseljenostjo je regionalna politika večinoma usmerjena na problemska območja, čeprav imajo te države programski pristop, temelječ na spodbujanju konkurenčnosti regij. To velja za Finsko in Švedsko.
4. V državah z velikimi razlikami na ravni makroregij je pomoč usmerjena predvsem v problemske makroregije. To velja za Italijo, Grčijo in Nemčijo.
5. V nekaterih državah z znatnimi regionalnimi razlikami je fokus razvoja še vedno na državni ravni, kar velja za Grčijo, Portugalsko in Španijo.
6. V državah z velikimi regionalnimi razlikami in velikim zaostankom za drugimi državami prevladuje predvsem kohezijska politika, kar je značilno za nove članice EU.

V državah članicah EU se regionalne politike iz različnih razlogov (zunanjih, notranjih) v zadnjih letih spreminjajo. Razlogi so:

1. Finančna in gospodarska kriza (Irska, Italija, Nemčija, Francija) imata vpliv na regionalno politiko zaradi zmanjšanja razpoložljivih sredstev (Irska, Italija, Velika Britanija); zaradi krize nekatere države poudarjajo pomen dolgoročnih (strateških) ukrepov (v Franciji in

Avstriji), ponekod so sredstva celo povečali (Nemčija), v večini držav pa so olajšali samo izvedbo (Španija, Belgija, Francija, Velika Britanija, Poljska). Je pa vpliv krize na regionalno politiko v državah članicah omejen, saj to ni klasična proticiklična politika.

2. Notranji razlogi – predvsem skandinavske države spreminjajo regionalno politiko, saj so sprejele oziroma sprejemajo nove zakone in strategije, s katerimi večinoma izpopolnjujejo njen obstoječi vzorec. To velja za Dansko, Švedsko in Finsko.
3. Sprememba instrumentov regionalne politike – Poljska, Velika Britanija, Avstrija, Nizozemska, Belgija in Luksemburg so jih spremenile, deloma zaradi gospodarske krize.
4. Spremembe v kohezijski politiki, predvsem v novih članicah in starih kohezijskih državah, ker ima ta politika zelo pomemben (prevladujoč) vpliv na regionalno politiko – vsaka nova finančna perspektiva (npr. sprememba sistema upravljanja in izvajanja) vpliva na regionalno politiko v teh državah.

Zaradi sprememb v razumevanju regionalnega problema in v lotevanju regionalne politike so se spremenili cilji te politike:

- regionalne politike so prešle od spodbujanja problemskih območij k spodbujanju mednarodne konkurenčnosti zaradi globalizacije in vpliva politik EU, kar velja za Vzhodno Evropo, Nizozemsko in Švedsko,
- zmanjševanje regionalnih razlik je še vedno pomemben cilj regionalnih politik v Nemčiji, Italiji, Španiji, Veliki Britaniji, na Danskem in Poljskem,
- okrepitev institucij na regionalni ravni (Vzhodna Evropa, Norveška),
- posebni regionalni problemi, npr. razvoj otokov, območja, prizadeta s prestrukturiranjem (Finska, Norveška),
- ohranjanje poseljenosti (predvsem skandinavske države),
- spodbujanje trajnostnega razvoja (Francija, Belgija, Danska, Portugalska, Avstrija, Škotska).

Osredotočenje na problemska območja je še vedno pomemben razlog in cilj regionalnih politik, kajti:

- kriza je povzročila dvig sredstev na najbolj prizadetih območjih (Nemčija, Velika Britanija),
- kljub podpori vsem regijam tradicionalne problemske regije še vedno dobijo večino finančnih sredstev (Francija, Anglija, Švedska) in v nekaterih državah so tudi funkcionalno oblikovali območja za uresničevanje posameznih politik.

Spreminjajo se tudi regionalni instrumenti:

- Zgodovinsko se je poudarek v regionalnih politikah preusmeril od pomoči podjetjem in gradnje infrastrukture k vzpostavljanju ustreznega poslovnega okolja in k regionalizaciji sektorskih politik. Danes temelji spodbujanje na endogenih zmogljivostih, predvsem inovativnosti: osnovni namen sodobnih regionalnih politik je krepitev konkurenčnosti, gospodarske rasti in povezovanja regionalno pomembnih sektorskih politik.
- Finančna in gospodarska kriza nista drastično vplivali na regionalne politike, saj večino ukrepov sofinancirajo strukturni skladi in so skladni z regionalnimi državnimi pomočmi. Kljub temu so nekatere države povečale sredstva za regionalno politiko (Nemčija), druge pa so jih zaradi krize in omejene absorpcijske sposobnosti podjetij zmanjšale (Irska, Italija, Nizozemska). Med regionalnimi ukrepi se je povečal delež pomoči podjetjem (Grčija, Irska, Vzhodna Evropa). Spremenila (ublažila) so se merila pridobitve regionalne pomoči (Francija, Portugalska, Španija), povečal se je izbor upravičenih dejavnosti in višina sofinanciranja podjetij, še posebno srednje velikih in majhnih (Velika Britanija, Nemčija, Finska). Opažen je tudi poudarek na inovacijah, mednarodni konkurenčnosti in izboljšanjem usklajevanju v Veliki Britaniji, Avstriji, Irski in na Švedskem.
- Zmanjšujejo se regionalne državne pomoči, kar je predvsem posledica novih evropskih smernic.

Sistem spodbujanja razvoja je v različnih državah različen. Odvisen je tudi od institucionalne organiziranosti. Predvsem v federalnih državah imajo regionalne oblasti pomembno vlogo pri spodbujanju razvoja (npr. Nemčija, Avstrija). Pri spodbujanju razvoja v posamezni državi,

regiji, lokalni skupnosti sodelujejo številne organizacije (ministrstva, agencije, skladi, zasebni sektor, ...). V nekaterih državah imajo pomembno funkcijo finančne organizacije. Tudi pomen združenj (npr. zbornic, sektorskih združenj,...) je različen.

V večini držav so v sistemu spodbujanja razvoja udeležene številne agencije, tako na nacionalni kakor tudi na regionalni in lokalni ravni: agencije za spodbujanje razvoja (npr. Scottish Enterprise), agencije za spodbujanje tujih investicij (npr. IDA na Irskem), agencije za spodbujanje inovativnosti (npr. FORFAS na Irskem, TEKES na Finskem), agencije za spodbujanje podjetništva, agencije za podporo velikim podjetjem (ENTERPRISE IRELAND), agencije za spodbujanje razvoja turizma, agencije za spodbujanje regionalnega razvoja (DIACT prej DATAR v Franciji, NUTEK na Švedskem), energetske agencije, ...

Ponekod imajo posamezne agencije več funkcij, kar je odvisno predvsem od načina spodbujanja razvoja v posamezni državi, pogosto pa se naloge posameznih agencij deloma tudi prekrivajo.

Povezovanje posameznih nalog je značilno predvsem za regionalne razvojne agencije. Te imajo zelo pomembno vlogo v nekaterih državah in deželah (celotna Velika Britanija, Flandrija, Portugalska, Španija, Francija,...). Nekatere so zelo velike in pomembne, kot je Scottish Enterprise. Za to agencijo je značilno, da pokriva zelo širok spekter storitev (spodbujanje podjetništva, pomoč ključnim sektorjem, izhodne in vhodne investicije, pomoč lokalnim skupnostim, spodbujanje inovativnosti, razvoj podeželja, turizem, razvoj človeških virov), da je javna in da ima lokalne pisarne, kar omogočajo boljši stik s ciljno skupino in da spodbuja tako razvoj podjetij, ljudi, kakor tudi območij. Njena vloga se je v zadnjih letih povečala, saj je Škotska v skladu s politiko devolucije pridobila nekatere pristojnosti in finančne vire, predvsem na področju spodbujanja gospodarskega razvoja. V Angliji so imele do reforme leta 2011 zelo pomembno vlogo regionalne razvojne agencije, ki so bile postavljene od zgoraj navzdol.

Poleg regionalnih razvojnih agencij so prisotne tudi lokalne razvojne agencije (območne, mestne, ruralne), ki vsaka v svojem segmentu spodbuja razvoj določenega območja in določene tematike (financiranje, svetovanje, usposabljanje, svetovanje, javno-zasebno partnerstvo, prostorsko načrtovanje, urbana prenova, socialni programi, spodbujanje turizma, trženje območja, ...).

V Evropi nimamo enotnega modela regionalnih razvojnih agencij. RRA-ji so pravi razcvet doživele v zadnjih tridesetih letih. Ker ni enotnega modela je tudi težko podati enotno definicijo. EURADA je pripravila naslednjo definicijo razvojne agencije: to je vsaka organizacija, katere poslanstvo so skupni in splošni interesi nekega področja. Delovati mora v tesni povezavi z regionalnimi ali lokalnimi oblastmi pri upravljanju, financiranju in določitvi nalog. Poleg tega mora delovati na dovolj velikem območju, ki pa mora biti manjši od države.

Da RRA lahko uspešno deluje, potrebuje:

- dobro poznavanje problemov in potencialov območja,
- sposobnost dela z (ne za) obstoječimi gospodarskimi, kulturnimi, družbenimi in političnimi strukturami območja,
- operativni program dela, s katerim bo RRA prepoznana kot potrebna in koristna organizacija, ki ustvarja nova delovna mesta, ustvarja in izkorišča priložnosti ter podaja rešitve.

Tako mora RRA izpolnjevati naslednje pogoje:

- mora biti sprejeta in razumljena pri obstoječih političnih strukturah.
- svoje cilje mora pretvoriti v konkretne projekte.
- svoje delovanje mora usklajevati z ostalimi organizacijami (nacionalna, regionalna, lokalna raven).

- mora imeti ustrezne kapacitete (finančne, človeške).
- mora biti avtonomna pri sprejemanju odločitev.

Izkušnje OECD kažejo, da so razvojne agencije uspešne le, če so del celovitega sistema spodbujanja razvoja na določenem območju, kjer se aktivnosti razvojnih agencij dopolnjujejo s sistemom izobraževanja, s stanovanjsko politiko, s prometno politiko, z urejanjem prostora in z zagotavljanjem ostalih javnih storitev. Torej RRA-ji sami po sebi ne morejo biti glavni razlog uspeha/neuspeha določenega območja.

Danes se RRA-ji povezujejo na različnih ravneh in sodelujejo s številnimi partnerji.

Vloga in oblika regionalnih razvojnih agencij (v nadaljevanju: RRA) je zelo različna v državah članicah. V veliki meri je vloga odvisna od:

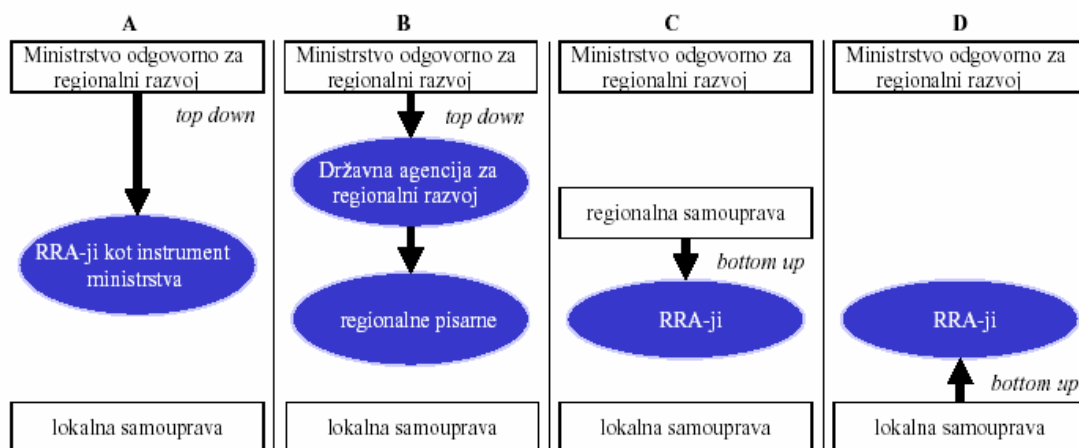
- administrativnega sistema v posamezni državi članici,
- vzrokov nastanka RRA-jev (decentralizacija (top-down) ali reševanje posameznih problemskih območij (bottom-up),
- oblik sodelovanja (partnerstva) med posameznimi ravni (država, regija, lokalna raven), med socialnimi partnerji, med javnim in zasebnim sektorjem (JZP), med zasebnim sektorjem (npr. grozdi),
- finančnih sredstev namenjenih spodbujanju regionalnega razvoja,
- načina reševanja problemov (sektorski ali regionalni pristop, lokalni ali regionalni pristop, vprašanje poudarka na posameznih temah).

V centraliziranem administrativnem sistemu ima centralna raven odločujočo vlogo pri oblikovanju in izvajanju politik, tudi pri črpanju strukturnih skladov in pri domači regionalni politiki. To je primer Irske, Grčije in Portugalske, kakor tudi velika večina novih EU članic, vključno s Slovenijo.

V dekoncentriranem centraliziranem sistemu ima centralna pisarna za potrebe izvajanja politik regionalne pisarne, ki imajo predvsem pomembno vlogo pri spodbujanju regionalnega razvoja in tudi pri črpanju strukturnih skladov. Tak sistem je značilen za Francijo in tudi za Veliko Britanijo, ki pa se vse bolj decentralizira.

Decentraliziran sistem je značilen predvsem za države z močno regionalno oblastjo. To so predvsem federalne države, kot so Nemčija, Avstrija, Belgija, kakor tudi Finska, Nizozemska, Švedska in Danska. V teh državah ima regionalna raven pomembno vlogo pri spodbujanju razvoja in tudi pri upravljanju s strukturnimi skladi.

Slika: Vloga RRA-jev v državah članicah EU

Modeli vloge RRA-jev:

- Model A je zelo redek. Primer je bil Shanon Development na Irskem.
- Model B je tudi top-down pristop. Obstoji nacionalna regionalna agencija, ki ima v regijah svoje pisarne. Primer je Švedska (NUTEK).
- Model C je primer Nizozemske, kjer je RRA v veliki meri navezana na regionalno oblast (provinco).
- Model D: RRA-ji so posledica pobud lokalne samouprave. Imajo različne oblike in so nastali iz različnih vzrokov. Niso rezultat sistematičnega pristopa, zato niso prisotne na celotnem ozemlju države. Take primere imamo povsod po EU in tudi v državah kandidatkah (primer Poljske v 90-ih letih).

Danes velja, da je predvsem v anglosaksonskih državah pomembna povezanost med državo (ministrstvi) in RRA-ji, medtem ko za ostale članice velja, da os RRA-ji vedno bolj v službi regij in vse manj v službi centralne oblasti. Medtem ko so bile v preteklosti razvojne agencije ustanovljene na problemskih območjih, pa so danes prisotne na območju celotne države.

Praviloma se RRA-ji ustanovijo v vseh vrstah regij (urbane, ruralne, stare industrijske, mešane), vendar je smiselno, da posamezen RRA pokriva območje:

- s kritično maso prebivalstva,
- s kritično maso podjetij,
- s kritično maso usposobljene delovne sile,
- z določeno sektorsko specializacijo,
- z konsenzom o regionalni/ lokalni strategiji.

K uspešnemu delovanju posameznega RRA-ja prispeva še naslednje:

- prepoznavnost RRA-ja kot razvojne institucije (zaupanje, image),
- kakovost partnerstva (vključitev vseh partnerjev),
- ustreznost strateških dokumentov,
- ustrezno število usposobljenih kadrov in zadostna finančna sredstva.

Izkušnje tudi kažejo, da je zelo pozitivno, če RRA pokriva administrativne meje določenega območja in ne le funkcionalno območje. Priporočljiva je, da je ustanovitev RRA-jev kombinacija pristopa od spodaj navzgor, kar omogoča legitimnost RRA-ja na območju, ki ga pokriva ter od zgoraj navzdol, kar omogoča sodelovanje z vlado.

Zaradi heterogenosti RRA-ji opravljajo številne naloge. Na splošno so naloge naslednje:

1. priprava strateških dokumentov (regijski, lokalni, sektorski, pomoč pri pripravi nacionalnih dokumentov),
2. spodbujanje razvoja,
3. spodbujanje investicij in
4. financiranje.

Spodbujanje razvoja:

- Spodbujanje podjetništva.
- Spodbujanje inovativnosti.
- Mreženje (grozdi, mreže, platforme).
- Razvoj in upravljanje z gospodarskimi conami ter tehnološko infrastrukturo (tehnološki parki, inkubatorji).
- Razvoj transportne infrastrukture.
- Spodbujanje turizma (Irska).
- Usposabljanje nezaposlenih/zaposlenih (npr. Irska, Francija, Škotska, Irska).

- Pomoč pri prostorskem planiranju (Belgija, Francija).
- Svetovanje (Irska, Škotska) ,...

5.2 Prilagojenost predlagane ureditve pravu Evropske unije

Predlog zakona ne prenaša določb direktiv EU oziroma ni sprejet zaradi usklajevanja s pravnim redom EU.

6. DRUGE POSLEDICE, KI JIH BO IMELO SPREJETJE ZAKONA

6.1 Administrativne in druge posledice

Predlog zakona ne predvideva uvedbe dodatnih postopkov in administrativnih bremen za posameznike.

6.2 Presoja posledic na okolje, ki vključuje tudi prostorske in varstvene vidike

Predlog zakona ne prinaša neposrednih posledic na okolje. Zaradi učinkovitejše regionalne politike pa bodo doseženi ugodni posredni okoljski učinki.

6.3 Presoja posledic na gospodarstvo

Predlog zakona bo imel zaradi učinkovitejše regionalne politike ugodne posredne učinke na gospodarstvo.

6.4 Presoja posledic na socialnem področju

Predlog zakona ne prinaša neposrednih posledic na socialnem področju, zaradi učinkovitejše regionalne politike pa bodo na njem doseženi ugodni posredni učinki.

6.5 Presoja posledic na dokumente razvojnega načrtovanja

Predlog zakona uvaja nov dokument – strategijo regionalnega razvoja Slovenije in vpliva na postopek priprave dogovorov za razvoj regij, ki so dokumenti razvojnega načrtovanja.

6.6 Izvajanje sprejetega predpisa

Izvajanje zakona se začne petnajsti dan po objavi v Uradnem listu RS.

6.7 Druge pomembne okoliščine v zvezi z vprašanji, ki jih ureja predlog zakona

Poleg navedb v obrazložitvah ne obstajajo druge pomembne okoliščine.

II. BESEDILO ČLENOV

1. člen

V vseh določbah Zakona o spodbujanju skladnega regionalnega razvoja (Uradni list RS, št. 20/11 in 57/12) se beseda »služba« v različnih sklonih nadomesti z besedo »ministrstvo« v ustreznem sklonu.

2. člen

V sedmi alineji 3. člena se beseda »pogodbenega« nadomesti z besedo »sporazumnega«.

3. člen

Drugi odstavek 6. člena se spremeni tako, da se glasi:

»(2) Regija obsega občine, ki so vključene v teritorialno enoto NUTS 3 v okviru statistične teritorialne členitve Republike Slovenije, določene z Uredbo komisije (EU) št. 1319/2013 z dne 9. decembra 2013 o spremembi prilog k Uredbi (ES) št. 1059/2003 Evropskega parlamenta in Sveta o oblikovanju skupne klasifikacije statističnih teritorialnih enot (NUTS; v nadaljnjem besedilu: uredba 1319/2013/EU).«.

4. člen

Drugi odstavek 6.a člena se spremeni tako, da se glasi:

»(2) Kohezijske regije se ujemajo z enotami na ravni NUTS 2, te pa so določene v uredbi 1319/2013/EU.«.

5. člen

V prvem odstavku 7. člena se za besedo »Slovenije« in pred veznikom »in« postavi vejica in doda besedilo »strategijo regionalnega razvoja Slovenije«.

6. člen

V 10. členu se doda nov peti odstavek, ki se glasi:

»(5) Ne glede na določbe zakona, ki ureja javne sklade, odloča o prerazporeditvah med postavkami poslovnega in finančnega načrta sklada minister do višine sredstev, ki jih določa ustanovitveni akt sklada.«.

7. člen

V drugem odstavku 11. člena se v šestem stavku črta beseda »se«, za besedo »predlaga« v tem stavku se dodata besedi »občinski svet«, na koncu besedila pa se doda stavek, ki se glasi:

»Zaradi prenehanja izpolnjevanja pogojev za imenovanje v svet po tem zakonu ali odstopa člana sveta lahko med mandatom svet, ob upoštevanju sestave sveta iz tega odstavka, s sklepom zamenja posameznega člana sveta, če zamenjavo predlaga organ, ki je člana predlagal. Takšen sklep sprejme svet z večino glasov vseh članov. Mandat nadomestnega člana traja od sprejema sklepa do izteka mandata sveta.«.

8. člen

Drugi odstavek 14. člena se spremeni tako, da se glasi:

»(2) V državnem proračunu in finančnem načrtu sklada se določijo finančne spodbude za hitrejši razvoj območij, na katerih živita avtohtoni narodni skupnosti.«.

Za drugim odstavkom se doda nov tretji odstavek, ki se glasi:

»(3) V državnem proračunu se določijo finančne spodbude za hitrejši razvoj območij, kjer živi romska skupnost.«.

9. člen

V prvem odstavku 15. člena se črta besedilo »ki jih služba in svet sklepata za obdobje štirih let«, na koncu odstavka pa se pred piko doda besedilo »ter velja do izteka ali nadomestitve z novim«.

10. člen

V prvem odstavku 20. člena se besedilo »po postopku v skladu z zakonom, ki ureja javno naročanje« nadomesti z besedilom »z javnim razpisom, ki ga vodi občina iz katere je predsednik sveta regije.«.

V tretjem odstavku se prva alineja spremeni tako, da se glasi:

»– je pravna oseba z večinskim javnim vplivom na podlagi večinskega deleža vpisanega kapitala, ustanoviteljskega deleža ali drugega načina izvajanja večinskega vpliva in z večinskim vplivom občin znotraj javnega vpliva pri čemer so ustanoviteljski oziroma lastniški deleži praviloma razpršeni (v nadaljnjem besedilu: pravna oseba z večinskim javnim vplivom)«, v šesti alineji pa se besedilo »v večinski javni lasti« nadomesti z besedilom »z večinskim javnim vplivom«.

V petem odstavku se besedilo »v večinski javni lasti« nadomesti z besedilom »z večinskim javnim vplivom«.

V šestem odstavku se med besedama »RRA in »opravlja« doda besedilo »ne izpolnjuje več pogojev za vpis v evidenco regionalnih razvojnih agencij pri ministrstvu ali«, na koncu odstavka pa se doda nov stavek, ki se glasi:

»Če je RRA izbrisana iz evidence regionalnih razvojnih agencij pri ministrstvu, opravlja do izbire nove RRA naloge podpore pri delovanju sveta in sveta regije uprava občine katere predstavnik je predsednik sveta regije«.

V osmem odstavku se črta besedilo »obvezne elemente akta o ustanovitvi RRA,«.

11. člen

V prvem odstavku 21. člena se v na koncu drugega stavka pred piko doda besedilo »na letni ravni«.

V drugem odstavku se besedilo »Osebe javnega prava« nadomesti z besedilom »Pravne osebe«.

12. člen

Peti odstavek 24. člena se spremeni tako, da se glas:

»(5) Do finančnih spodbud iz tega člena ni upravičeno obmejno problemsko območje, ki prejema razvojno pomoč v obliki enakih regionalnih spodbud po posebnem zakonu, ki ureja razvoj določenega geografskega območja ali na podlagi dodatnih začasnih ukrepov razvojne podpore za problemska območja z visoko brezposelnostjo.«.

13. člen

Sedmi odstavek 25. člena se spremeni tako, da se glas:

»(7) Do dodatnih ukrepov ni upravičeno problemsko območje z visoko brezposelnostjo, ki prejema razvojno pomoč po posebnem zakonu, ki ureja razvoj določenega geografskega območja.«.

14. člen

V četrti alineji 26. člena se za oklepajem postavi vejica, veznik »in« pa se črta.

Peta alineja se črta.

15. člen

Drugi odstavek 27. člena se spremeni tako, da se glasi:

»(2) Delavec, za katerega se lahko uveljavlja spodbuda za zaposlovanje, je prikrajšani delavec, kot ga opredeljuje Uredba Komisije (EU) št. 651/2014 z dne 17. junija 2014 o razglasitvi nekaterih vrst pomoči za združljive z notranjim trgov pri uporabi členov 107 in 108 Pogodbe o EU (v nadaljnjem besedilu: uredba 651/2014/EU).«.

V tretjem odstavku če črtajo besede »prve do četrte alineje«.

V četrtem odstavku se črtajo besede »iz pete alineje«.

Sedmi odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»(7) Do spodbude za zaposlovanje, skladno z uredbo 651/2014/EU, niso upravičena podjetja v težavah, kot jih opredeljuje zakon, ki ureja reševanje in prestrukturiranje podjetij ter delodajalci iz dejavnosti, ki so izključene po uredbi 651/2014/EU.«.

16. člen

V drugem odstavku 28. člena se besedilo »Uredbi ES/800/2008« nadomesti z besedilom »uredbi 651/2014/EU«.

Četrti odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»(4) Do davčne olajšave za zaposlovanje po tem členu, skladno z uredbo 651/2014/EU, niso upravičena podjetja v težavah, kot jih opredeljuje zakon, ki ureja reševanje in prestrukturiranje podjetij ter delodajalci iz dejavnosti, ki so izključene po uredbi 651/2014/EU.«.

Deseti odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»(10) Do olajšave za investiranje iz tega člena, skladno z uredbo 651/2014/EU, niso upravičene družbe v težavah, kot jih opredeljuje zakon, ki določa pogoje za reševanje in

prestrukturiranje podjetij ter zavezanci iz dejavnosti, ki so izključene po uredbi 651/2014/EU.«.

17. člen

Za prvim odstavkom 30. člena se doda nov drugi odstavek, ki se glasi:

»(2) Finančno spodbudo iz prejšnjega odstavka na podlagi vloge dodeli ministrstvo iz sredstev državnega proračuna s sklenitvijo neposredne pogodbe v najnujnejšem obsegu, ki zagotavlja odpravo posledic nepredvidljivih okoliščin iz prvega odstavka tega člena. Finančno spodbudo lahko dodeli tudi drugo ministrstvo v katerega pristojnost spada pretežni del projekta iz vloge ali vsebinsko področje na katerem pretežno posluje vlagatelj. Vlogo obravnava komisija, ki jo imenuje pristojni minister. En član komisije mora biti tudi predstavnik ministrstva. Kadar vloga vključuje sredstva kohezijske politike EU, mora biti en član komisije predstavnik državnega organa, pristojnega za evropsko kohezijsko politiko. Komisija vodi zapisnik o svojem delu in odloča z večino glasov vseh članov. Seje sklicuje predsednik, ki je predstavnik pristojnega ministrstva. Administrativne, pripravljalne in ostale podporne naloge za komisijo opravlja pristojno ministrstvo. Komisija presoja vsebino vloge z vidika doseganja namena nujnega ukrepa regionalne politike in skladnost vloge s tem zakonom. Komisija zaključi delo s pripravo mnenja. Kadar je mnenje komisije ali ministra negativno, pristojno ministrstvo vlagatelja o tem obvesti. Zoper to obvestilo je mogoč upravni spor. Na podlagi pozitivnega mnenja komisije in sklepa pristojnega ministra sklene pristojno ministrstvo s prejemnikom finančne spodbude pogodbo o dodelitvi sredstev, ki vsebuje obvezne sestavine po zakonu, ki ureja javne finance. Kadar iz vloge izhaja, da prosi za finančno spodbudo podjetje, mora biti en član komisije tudi predstavnik Ministrstva za finance, finančna spodbuda pa se dodeli po pravilu »de minimis«.

Besedilo drugega odstavka, ki postane tretji odstavek, se spremeni tako, da se glasi:

»(3) Nujni ukrep regionalne politike, ki ga izvaja sklad iz sredstev sklada v obliki odpisa glavnice kredita, zamudnih obresti, obresti, drugih obveznosti ali stroškov oziroma reprograma spodbud sprejme s sklepom minister. Finančna spodbuda se dodeli v obsegu, ki zagotavlja najnujnejšo odpravo posledic nepredvidljivih okoliščin iz prvega odstavka tega člena s sklenitvijo neposredne pogodbe na podlagi vloge pri skladu. Vlogo obravnava komisija, ki jo imenuje direktor sklada. En član komisije mora biti tudi predstavnik ministrstva. Komisija vodi zapisnik o svojem delu in odloča z večino glasov vseh članov. Seje sklicuje predsednik, ki je predstavnik sklada. Administrativne, pripravljalne in ostale podporne naloge za komisijo opravlja sklad. Komisija presoja vsebino vloge z vidika doseganja namena nujnega ukrepa regionalne politike in skladnost vloge s tem zakonom. Komisija zaključi delo s pripravo mnenja. Kadar je mnenje komisije negativno, pošlje sklad vlagatelju obvestilo, da predloga za dodelitev pomoči ne bo predložil v nadaljnjo obravnavo. Zoper to obvestilo je mogoč upravni spor. Na podlagi pozitivnega mnenja komisije, ki ga potrdi direktor sklada, in sklepa ministra sklene sklad s prejemnikom finančne spodbude pogodbo o dodelitvi sredstev, ki vsebuje obvezne sestavine po zakonu, ki ureja javne finance. Če direktor sklada ali minister zavrne predlog o dodelitvi finančne spodbude, sklad vlagatelja o tem obvesti. Zoper to obvestilo je mogoč upravni spor. Kadar iz vloge izhaja, da prosi za finančno spodbudo podjetje, mora biti en član komisije tudi predstavnik Ministrstva za finance, finančna spodbuda pa se dodeli po pravilu »de minimis«.

Tretji odstavek postane četrti odstavek.

Četrti odstavek se črta.

18. člen

Za besedilom 31. člena, ki postane prvi odstavek, se dodajo novi drugi do osmi odstavek, ki se glasijo:

»(2) Regionalno državno pomoč lahko vlada dodeli z neposredno pogodbo, kadar komisija iz četrtega odstavka tega člena ugotovi, da so izpolnjeni pogoji po uredbi 651/2014/EU ter znaša vrednost projekta več kot dva milijona evrov in da projekt bistveno prispeva k regionalnemu razvoju prek ustvarjenih ali ohranjenih delovnih mest v obsegu, določenem z uredbo iz prvega odstavka tega člena ali kadar je projekt del posebnega razvojnega programa, ki ga je sprejela vlada.

(3) Vlogo za dodelitev regionalne državne pomoči vloži vlagatelj pri državnem organu v katerega vsebinsko pristojnost spada pretežni del projekta iz vloge (v nadaljnjem besedilu: pristojni državni organ).

(4) Izpolnjevanje pogojev in meril iz drugega odstavka tega člena ugotavlja komisija, ki jo sestavljajo predsednik in najmanj dva člana. Po predhodni pridobitvi pisnih izjav kandidatov za predsednika in člane komisije o interesni nepovezanosti z vlagateljem, pristojni državni organ s sklepom imenuje komisijo za ocenjevanje vsake posamezne vloge za dodelitev regionalne državne pomoči. V komisiji sodelujeta predstavnik Ministrstva za finance s področja državnih pomoči in predstavnik ministrstva s področja regionalnega razvoja. Predsednik komisije je predstavnik pristojnega državnega organa. Komisija vodi zapisnik o svojem delu in odloča z večino glasov vseh članov. Seje sklicuje predsednik. Administrativne, pripravljalne in ostale podporne naloge za komisijo opravlja pristojni državni organ.

(5) Če je vloga nepopolna oziroma ne vsebuje vseh dokumentov, na podlagi katerih bi lahko komisija vlogo ocenila, je vlagatelj pozvan k njeni dopolnitvi. Dopolniti jo mora v 30 dneh od prejema poziva. Če v tem času vloge ne dopolni, pristojni državni organ na predlog komisije vlagatelju pošlje obvestilo, da ne bo predložil predloga za dodelitev regionalne državne pomoči v obravnavo na vlado. Zoper to obvestilo ni pritožbe in ni mogoč upravni spor.

(6) Če projekt ne izpolnjuje vseh pogojev in meril, pristojni državni organ vlagatelju pošlje obvestilo, da projekt ne izpolnjuje pogojev in da zato pristojni državni organ na predlog komisije ne bo predložil predloga za regionalno državno pomoč v obravnavo na vlado. Zoper to obvestilo ni pritožbe in ni mogoč upravni spor.

(7) Po pozitivni odločitvi komisije, ki jo potrdi predstojnik pristojnega državnega organa, se lahko na predlog vlagatelja izda potrdilo, da projekt iz vloge izpolnjuje pogoje in merila iz tega zakona. V potrdilu mora biti izrecno navedeno, da le-to ne pomeni dodelitve regionalne državne pomoči. Dela na projektu se ne smejo začeti pred sklenitvijo pogodbe, razen v primeru, ko vlagatelj prejme potrdilo iz prvega stavka tega odstavka.

(8) Vlada na predlog pristojnega državnega organa sprejme sklep o dodelitvi regionalne državne pomoči. Pristojni državni organ z vlagateljem sklene pogodbo, ki vsebuje sestavine po zakonu, ki ureja javne finance. Če vlada zavrne predlog o dodelitvi regionalne državne pomoči, pristojni državni organ vlagatelja o tem obvesti. Zoper to obvestilo ni pritožbe in ni mogoč upravni spor.«.

PREHODNE IN KONČNA DOLOČBA

19. člen

(1) Vlada najpozneje v enem letu po uveljavitvi tega zakona sprejme strategijo regionalnega razvoja Slovenije iz 4. člena tega zakona.

(2) Vlada najpozneje v treh mesecih po uveljavitvi tega zakona uskladi ustanovitveni akt Javnega sklada Republike Slovenije za regionalni razvoj in razvoj podeželja s 6. členom tega zakona.

(3) Vlada najpozneje v treh mesecih po uveljavitvi tega zakona uskladi s 17. in 18. členom tega zakona Uredbo o dodeljevanju regionalnih državnih pomoči ter načinu uveljavljanja regionalne spodbude za zaposlovanje ter davčnih olajšav za zaposlovanje in investiranje (Uradni list RS, št. 93/14).

20. člen

Tretji odstavek 6. člena Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o spodbujanju skladnega regionalnega razvoja (Uradni list RS, št. 57/12) se začne uporabljati po uveljavitvi tega zakona.

21. člen

Ta zakon začne veljati v petnajstih dneh po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

III. OBRAZLOŽITEV

K 1. členu:

Zaradi sprememb v organizaciji državne uprave se predlaga sprememba okrajšave za državni organ, pristojen za regionalno politiko s »služba« v »ministrstvo«. Ta okrajšava se pojavlja v 9. členu, četrtem odstavku 12. člena, prvem odstavku 15. člena, prvem odstavku 19. člena, drugem, četrtem, petem in petkrat v šestem odstavku 20. člena, prvem odstavku 21. člena, prvem odstavku 23. člena, tretjem odstavku 24. člena, prvem odstavku in trikrat v šestem odstavku 25. člena ter obakrat v drugem, v četrtem, petem, osmem in devetem odstavku 29. člena.

K 2. členu:

Pri definiciji izraza »regijska razvojna mreža« se predlaga črtanje določila, da gre za pogodbeno povezovanje ključnih razvojnih institucij v regiji. Pri izvajanju regionalne politike se je beseda »pogodbeno« v tej povezavi pokazala kot premalo fleksibilna, še posebej v velikih regijah z več deset sodelujočimi partnerji. Predlaga se nadomestitev »pogodbenega« povezovanja s »sporazumnim« povezovanjem v sedmi alineji 3. člena. S tem bi se lahko zmanjšalo administrativno breme v regijah brez, da bi to imelo vsebinske posledice na delovanje regijske razvojne mreže.

K 3. členu:

Pri definiciji razvojne regije v drugem odstavku 6. člena se predlaga nomotehnična uskladitev navedbe uredbe EU o statistični klasifikaciji teritorialnih enot NUTS z zadnjo objavo te uredbe v uradnem listu EU.

The Nomenclature of Territorial Units for Statistics (NUTS), je skupna evropska statistična klasifikacija teritorialnih enot, ki je bila potrjena v parlamentu EU 26. maja 2003. Za sabo ima 25 let dolgo zgodovino. Omenjeno klasifikacijo je vzpostavil Eurostat, da bi tako zagotovil celovito in dosledno členitev teritorialnih enot, potrebno za zbiranje, razvoj in usklajevanje regionalnih statistik v EU. Klasifikacija NUTS je hierarhično razdeljena na tri ravni. Klasifikacija NUTS temelji na hierarhični členitvi. Raven NUTS 2 predstavlja v Sloveniji dve kohezijski regiji, raven NUTS 3 pa 12 statističnih regij.

18. decembra 2013 je bila objavljena Uredba komisije (EU) št. 1319/2013 z dne 9. decembra 2013 o spremembi prilog Uredbe (ES) št. 1059/2003 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. maja 2003 o oblikovanju skupne klasifikacije statističnih teritorialnih enot (NUTS). Uredba se glede pošiljanja statističnih podatkov Komisiji (Eurostatu) uporablja od 1. januarja 2015 dalje. Slovenija je s spremenjeno uredbo uveljavila naslednje:

- spremembo imen dveh NUTS 3 enot (statističnih regij). Notranjsko-kraška statistična regija se je preimenovala v primorsko-notranjsko, spodnjeposavska statistična regija pa v posavsko.
- spremembo mej štirih NUTS 3 enot (statističnih regij). Občini Radeče in Bistrica ob Sotli sta prešli iz savinjske v posavsko NUTS 3 enoto (statistično regijo), občina Litija pa iz osrednjeslovenske v zasavsko NUTS 3 enoto (statistično regijo).
- spremembo mej dveh NUTS 2 enot (kohezijskih regij). Zaradi prehoda občine Litija iz osrednjeslovenske v zasavsko NUTS 3 enoto (statistično regijo) sta se posledično spremenili tudi NUTS 2 enoti (kohezijski regiji).

Prvi dve navedeni statistični spremembi se že odražata v regionalni politiki. Za Notranjsko-kraško in Spodnjeposavsko razvojno regijo se je že uveljavila sprememba imena. Posavska

razvojna regija deluje v spremenjenem obsegu že drugo programsko obdobje tako, da je bila statistična uskladitev opravljena prav zaradi tega vsebinskega razloga. Z letom 2015 je SURS začel objavljati statistične podatke v skladu z novo teritorialno členitvijo. Prehod občine Litija v Zasavsko statistično regijo pa še ni bil opravljen. Ker občina prehaja tudi v kohezijsko regijo Vzhodna Slovenija, bo skladno z zakonodajo s področja kohezijske politike EU in ZSRR-2, ta prehod imel učinek za občino Litija šele v naslednjem programskem obdobju.

K 4. členu:

Pri definiciji kohezijske regije v drugem odstavku 6.a člena se predlaga nomotehnična uskladitev navedbe uredbe EU o statistični klasifikaciji teritorialnih enot NUTS z zadnjo objavo te uredbe v uradnem listu EU. Podrobnejša obrazložitev je enaka kot obrazložitev k 3. členu.

K 5. členu:

7. člen ZSRR-2 (določanje strategije) določa, da Vlada Republike Slovenije določi cilje in usmeritve za pripravo regionalnih razvojnih programov s strategijo razvoja Slovenije in državnim strateškim prostorskim aktom. S programom državnih razvojnih prioritet in investicij pa vlada podrobneje opredeli, z vidika spodbujanja skladnega regionalnega razvoja, programe in instrumente regionalne politike.

Pri pripravi regionalnih razvojnih programov 2014–2020 in izvajanju regionalne politike je nastopil problem, ker vsi trije navedeni ključni dokumenti na državni ravni niso bili predhodno sprejeti, kot je to določil ZSRR-2. ZSRR-2 pa ni predvidel priprave strategije regionalnega razvoja kar je velika ugotovljena sistemska pomanjkljivost, ki jo s predlogom spremembe 5. člena odpravljamo.

K 6. členu:

V 10. členu se predlaga bolj fleksibilna ureditev postopka odločanja o manjših prerazporeditvah znotraj poslovnega in finančnega načrta Javnega sklada RS za regionalni razvoj in razvoj podeželja. Zakon o javnih skladih določa, da odloča o poslovnem in finančnem načrtu javnega sklada ustanovitelj, to pa je v zadevnem primeru Vlada RS. Predlaga se, da lahko odloča o prerazporeditvah med postavkami poslovnega in finančnega načrta sklada pristojni minister do višine sredstev, ki jih določa ustanovitveni akt sklada. Takšna rešitev je v praksi že uveljavljena za druge posredne uporabnike državnega proračuna, ne pa tudi za javne sklade. Četrta alineja prvega odstavka 14. člena Zakona o javnih skladih (ZJS-1 NPB) namreč določa, da je pristojnost ustanovitelja, to je Vlade Republike Slovenije, da sprejema poslovni in finančni načrt ter letno poročilo javnega sklada.

K 7. členu:

V drugem odstavku 11. člena je treba podrobneje določiti, da je občinski svet tisti, ki predlaga kandidate za predstavnike občin. Predlaga se tudi, da lahko zaradi prenehanja izpolnjevanja pogojev za imenovanje v svet (npr., če po lokalnih volitvah član sveta ni več občinski funkcionar) ali odstopa člana sveta med mandatom razvojni svet regija s sklepom zamenja posameznega člana sveta, če zamenjavo predlaga organ, ki je člana predlagal. Pri tem mora upoštevati sestavo sveta. Takšen sklep sprejme svet z večino glasov vseh članov. Mandat nadomestnega člana traja od sprejema sklepa do izteka mandata sveta. S tem predlogom se poenostavlja postopek zamenjave članov razvojnega sveta regije in zmanjšuje administrativno breme v regijah. Po drugi strani pa to ne vpliva na z zakonom določeno sestavo sveta in tudi ne bistveno na demokratičnost postopka imenovanja, saj kandidate predlagajo pooblaščen predlagatelji po ZSRR-2.

K 8. členu:

Predlagana sprememba drugega odstavka 14. člena odpravlja nejasnost zakonskega določila glede financiranja razvoja območij, kjer živi romska skupnost s strani Javnega sklada RS za regionalni razvoj in razvoj podeželja. Ta sklad razpolaga le s povratnimi viri (garancije, krediti,...), ki pa niso primerni za urejanje romske problematike. Predlog zakona zato jasno določa, da se te spodbude določijo v državnem proračunu. Ob enem se izraz »romska naselja«, nadomešča s primernejšim izrazom »območja, kjer živi romska skupnost«.

K 9. členu:

Predlog za črtanje določbe, da se dogovori za razvoj regij pripravljajo za obdobje štirih let je povezan z lažjim izvajanjem postopkov, še posebej v primerih, ko so projekti iz dogovorov vezani na izvajanje kohezijske politike EU. Pripravo dogovorov za razvoj regij je treba uskladiti z načrti izvajanja operativnih programov evropske kohezijske politike in s proračunskim načrtovanjem. Časovna omejitev na štiri leta je nepotrebna omejitev, ki povečuje administrativno breme priprave. Konkretno obdobje izvajanja je na eni strani smiselno prilagoditi nadrejenim dokumentom, na drugi pa vključenim projektom. Črtanje časovne določbe veljavnosti dogovora za razvoj regij pa odpira vprašanje, kako se izvaja razvoj regije v času, ko dogovor ne velja več. Zato se predlaga, da dogovor za razvoj regije velja do izteka ali nadomestitve z novim dogovorom za razvoj regije.

K 10. členu:

Pri dosedanjem izvajanju regionalne politike se je kot problematična izkazala določba, ki je bila uvedena z ZSRR-2A, da znotraj javnega deleža nobena od občin ne sme imeti več kot tretjinskega ustanoviteljskega deleža v regionalni razvojni agenciji. V treh regijah (Osrednjeslovenski, Podravske in Obalno-kraški) svetom regij v prehodnem obdobju, ki izteče 28. 7. 2016, doslej ni uspelo uskladiti lastniške strukture RRA tako, da bi zadostile temu pogoju. Razlogi so objektivni in povezani z velikim številom občin v teh regijah. Lastniško preoblikovanje zahteva soglasje vseh občin ustanoviteljic kar je v razvojnih regijah z več deset občinami povezano z velikimi administrativnimi bremenmi. V primeru Podravske regije, kjer še niso razčiščena premoženjska razmerja MO Maribor s primestnimi občinami, ki so nastale iz nekdanje enotne občine Maribor, se je ta naloga izkazala kot še posebej zahtevna. S črtanjem določbe o razpršenem deležu občin znotraj javnega deleža bi se navedene tri regije izognile obsežnim administrativnim postopkom z zelo negotovim izidom. Po drugi strani pa predlagana sprememba člena ohranja določbo, da so ustanoviteljski oziroma lastniški deleži praviloma razpršeni. Črtanje te določbe ne bi vplivalo bistveno na sistem izvajanja regionalne politike. Za izvajanje splošnih razvojnih nalog v regiji je med drugim potrebno tudi soglasje sveta regije, ki ga sestavljajo župani vseh občin v regiji, s čemer je že zagotovljena enakomerna zastopanost vseh delov razvojne regije pri delu RRA.

Predlog za spremembo člena odpravlja tudi terminološko nejasnost pojma »pravne osebe v večinski javni lasti«, ki ga zamenjuje z ustreznjšim pojmom »pravna oseba z večinskim javnim vplivom«. To je pravna oseba z večinskim javnim vplivom na podlagi večinskega deleža vpisanega kapitala, ustanoviteljskega deleža ali drugega načina izvajanja večinskega vpliva in z večinskim vplivom občin znotraj javnega vpliva pri čemer so ustanoviteljski oziroma lastniški deleži praviloma razpršeni. V šestem odstavku razrešuje predlog za spremembo člena situacijo, ko je treba RRA izbrisati iz evidence RRA, ker več ne izpolnjuje pogojev za vpis in ne le zaradi nezakonitega delovanja, kot določa sedaj veljavni člen. Razrešuje se tudi situacija, ko iz kakršnegakoli razloga RRA ne more več opravljati nalog po

zakonu. Do izbire nove RRA opravlja naloge podpore pri delovanju sveta in sveta regije uprava občine katere predstavnik je predsednik sveta regije. Pri tej nalogi gre predvsem za sklicevanje sej obeh organov regije.

K 11. členu:

V prvem odstavku 21. člena se predlaga podrobnejša določitev, da se pri financiranju splošnih razvojnih nalog zakonsko določeno razmerje med državo in občinami zagotavlja »na letni ravni«.

Z zamenjavo besedila »Osebe javnega prava« z besedilom »Pravne osebe« v drugem odstavku 21. člena je treba odpraviti napako, ki ni bila odpravljena z ZSRR-2A, ko je ta za regionalne razvojne agencije črtal obvezni status osebe javnega prava.

K 12. členu:

Zaradi sprememb in dopolnitev Zakona o razvojni podpori Pomurski regiji v obdobju 2010–2015 (ZRPPR1015-A) bi lahko opravljeno podaljšanje obdobja izvajanja ZRPPR1015-A za dve leti, pomenilo dvojno upravičenost Pomurske regije do regionalnih spodbud (po posebnem pomurskem zakonu in sistemskem Zakonu o spodbujanju skladnega regionalnega razvoja). Zato je treba ustrezno spremeniti peti odstavek 24. člena tako, da se uporabi splošnejša dikcija, ki za iste razvojne spodbude izključuje dvojno financiranje po ZSRR-2 in po posebnem razvojnem zakonu za določeno geografsko območje. Predlaga se določba, da do finančnih spodbud iz tega člena ni upravičeno obmejno problemsko območje, ki prejema razvojno pomoč v obliki enakih regionalnih spodbud po posebnem zakonu, ki ureja razvoj določenega geografskega območja ali na podlagi dodatnih začasnih ukrepov razvojne podpore za problemska območja z visoko brezposelnostjo.

K 13. členu:

Z enako utemeljitvijo kot je dana v obrazložitvi sprememb k 12. členu se predlaga sprememba sedmega odstavka 25. člena tako, da do dodatnih ukrepov po tem členu ne bo upravičeno problemsko območje z visoko brezposelnostjo, ki prejema razvojno pomoč po posebnem zakonu, ki ureja razvoj določenega geografskega območja.

K 14. členu:

Ker je izvajanje 26. člena ZSRR-2 pokazalo, da za uspešno izvajanje ni potreben poseben podzakonski akt se predlaga črtanje te določbe.

K 15. členu:

Zaradi spreminjanja uredbe EU, ki ureja dodeljevanje državnih pomoči (Uredba Komisije (EU) št. 651/2014 z dne 17. junija 2014) je treba definicijo »prikrajsanega delavca« iz drugega odstavka 27. člena nadomestiti s sklicem na ustrezno uredbo EU, ki ureja definicijo prikrajsanega delavca in upravičenost do spodbude. Zaradi sklicev na črtane alineje drugega odstavka je treba ustrezno prilagoditi tudi besedili tretjega in četrtega odstavka.

V sedmem odstavku je treba iz istega razloga pri omejitvah glede upravičenih sektorjev nadomestiti sedanja sklica s splošnejšima sklicema na zakon, ki ureja reševanje in prestrukturiranje podjetij in na ustrezno uredbo EU.

K 16. členu:**16. člen**

V drugem odstavku 28. člena je treba navedbo uredbe EU uskladiti z novejšo objavo.

V četrtem in desetem odstavku je treba iz istega razloga pri omejitvah glede upravičenih sektorjev nadomestiti sedanja sklica s splošnejšima sklicema na zakon, ki določa ureja reševanje in prestrukturiranje podjetij in na ustrezno uredbo EU.

V členu citirana »uredba 651/2014/EU« določa še druge pogoje za skupinske izjeme, ki pa se podrobneje določijo v uredbi, ki jo Vlada RS sprejme skladno s 14. odstavkom tega člena.

K 17. členu:

Za izvajanje nujnih ukrepov regionalne politike je ZSRR-2 določil, da Vlada RS podrobneje uredi to področje z uredbo o dodeljevanju regionalnih pomoči. Vlada RS je sprejela Uredbo o dodeljevanju regionalnih državnih pomoči ter načinu uveljavljanja regionalne spodbude za zaposlovanje ter davčnih olajšav za zaposlovanje in investiranje (Uradni list RS, št. 93/14). Ob sprejemanju uredbe se je izkazalo, da bi bilo treba nekatere določbe, ki zadevajo postopek dodeljevanja teh pomoči, urediti že v zakonu, saj gre za zakonsko materijo. Zato se predlaga dopolnitev 30. člena z določitvijo ustreznega postopka dodeljevanja pomoči v primeru, ko pomoč dodeljuje ministrstvo (predlagan nov drugi odstavek) in v primeru, ko nujne ukrepe regionalne politike izvaja Javni sklad RS za regionalni razvoj in razvoj podeželja (drugi odstavek, ki postane tretji odstavek). Glede na navedeno predlagano vsebinsko dopolnitev, se lahko četrti odstavek črta.

K 18. členu:

Vlada RS je za izvajanje 31. člena sprejela Uredbo o dodeljevanju regionalnih državnih pomoči ter načinu uveljavljanja regionalne spodbude za zaposlovanje ter davčnih olajšav za zaposlovanje in investiranje (Uradni list RS, št. 93/14) v kateri je določila pogoje za dodeljevanje državnih pomoči, skladno z Uredbo Komisije (EU) št. 651/2014 z dne 17. junija 2014. Ob sprejemanju te uredbe se je izkazalo, da bi bilo treba nekatere določbe, ki zadevajo postopek dodeljevanja regionalnih pomoči na podlagi neposredne vloge, urediti v zakonu, saj gre za zakonsko materijo. Zato se predlaga dopolnitev 31. člena z določitvijo ustreznega postopka dodeljevanja pomoči.

K 19. členu:

Za izvedbo 4. člena tega zakona je potrebna prehodna določba, ki nalaga Vladi RS, da najpozneje v enem letu po uveljavitvi tega zakona sprejme strategijo regionalnega razvoja Slovenije.

Za izvedbo 6. člena tega zakona je potrebna prehodna določba, ki nalaga Vladi RS, da najpozneje v treh mesecih po uveljavitvi tega zakona uskladi z zakonom ustanovitveni akt Javnega sklada Republike Slovenije za regionalni razvoj in razvoj podeželja.

Za izvedbo 17. in 18. člena tega zakona je potrebna prehodna določba, ki nalaga Vladi RS, da najpozneje v treh mesecih po uveljavitvi tega zakona uskladi z zakonom Uredbo o dodeljevanju regionalnih državnih pomoči ter načinu uveljavljanja regionalne spodbude za zaposlovanje ter davčnih olajšav za zaposlovanje in investiranje (Uradni list RS, št. 93/14).

K 20. členu:

Tretji odstavek 6. člena ZSRR-2A (Uradni list RS, št. 57/12) določa, da lahko Javni sklad RS za regionalni razvoj in razvoj podeželja »ustanavlja kapitalske družbe in vlaga kapital v druge pravne osebe na podlagi pisnega soglasja ustanovitelja. Skupni obseg zadolženosti sklada ne sme preseči enainpolkratnik kapitala sklada. Sklad zaključi izterjavo kredita, ko je vsota poplačil dolžnika večja ali enaka vsoti glavnice, pogodbenih obresti in morebitnih stroškov izterjave, če je izvedel postopek prisilne izterjave dolga, v katerem je neuspešno izvedel dejanje izterjave. Če je to za sklad gospodarno, lahko s svojimi dolžniki v soglasju z ministrom, pristojnim za finance, sklepa poravnave.«.

Citirana določba je bila v ZSRR-2A vezana na pripojitev Slovenskega podjetniškega sklada, ki pa še ni bila izvedena. Ker je nujno, da se ta določba začne izvajati se predlaga, da se tretji odstavek 6. člena ZSRR-2A začne uporabljati takoj po uveljavitvi tega zakona.

K 21. členu:

Ker niso podani vsebinski razlogi za skrajšanje roka začetka veljavnosti predloga zakona se predlaga začetek veljavnosti predloga zakona v petnajstih dneh po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije in s tem upoštevanje 154. člena Ustave Republike Slovenije.

IV. BESEDILO ČLENOV, KI SE SPREMINJAJO

3. člen

(izrazi)

Izrazi, uporabljeni v tem zakonu, imajo naslednji pomen:

- »endogena regionalna politika« je del regionalne politike, ki je usmerjen v uresničevanje teritorialnih razvojnih ciljev in se izvaja kot povezovanje notranjih razvojnih pobud razvojnih regij po načelu od spodaj navzgor;
- »indeks razvojne ogroženosti« je relativni kazalec razvitosti razvojne regije, izračunan na podlagi utežitve kazalcev razvitosti, ogroženosti in razvojnih možnosti;
- »območno razvojno partnerstvo« je pogodbeno, javno-zasebno interesno sodelovanje razvojnih partnerjev na določenem območju;
- »dogovor za razvoj regije« je dvostranski izvedbeni akt, s katerim se uresničuje regionalni razvojni program tako, da se določijo ključni regijski in sektorski projekti za premagovanje razvojnih ovir ter viri financiranja, pri čemer imajo prednost pri uvrščanju v dogovor projekti za doseganje razvojne specializacije razvojne regije;
- »razvojna specializacija« je med razvojnimi partnerji dogovorjena primerjalna prednost razvojne regije pred drugimi razvojnimi regijami, upoštevajoč razvojne in prostorske potenciale ter globalne priložnosti;
- »razvojni potenciali« vključujejo finančni in fizični kapital v gospodarskem smislu ter okoljski in družbeni kapital; slednji vključuje kategorije človeškega, socialnega in kulturnega kapitala;
- »regijska razvojna mreža« je oblika pogodbenega povezovanja ključnih razvojnih institucij za uresničevanje razvojnih prioritet razvojne regije, ob upoštevanju razvojne specializacije razvojne regije;
- »regijski projekt« je razvojni projekt, ki temelji na regionalnem razvojnem programu, uresničuje razvojne prioritete razvojne regije in izkorišča njene razvojne potenciale; od lokalnega projekta se regijski razlikuje po celovitem reševanju določene problematike v okviru razvojne regije oziroma širšem razvojnem vplivu na razvojno regijo in izven nje;
- »regionalna politika« je struktura politika, ki obsega razvojne dejavnosti in programe za doseganje skladnega regionalnega razvoja in se izvaja z ukrepi endogene regionalne politike ter z usklajevanjem razvojnih politik, ki pomembno vplivajo na regionalni razvoj na podlagi teritorialnega razvojnega dialoga;
- »regionalna razvojna agencija« je pravna oseba v večinski javni lasti, ki opravlja splošne razvojne naloge v razvojni regiji;
- »regionalni razvojni program« je temeljni strateški in programski dokument na regionalni ravni;
- »sektorski projekt« je razvojni projekt, ki uresničuje program pristojnega ministrstva za doseganje ciljev na področju dela ministrstva in ima tudi pomemben vpliv na uresničevanje razvojne prioritete v razvojni regiji;
- »teritorialni razvojni dialog« je način razreševanja razvojnih problemov in usklajevanja razvojnih odločitev, ki poteka med različnimi teritorialnimi ravni.

6. člen

(razvojna regija)

(1) Temeljna funkcionalna teritorialna enota za načrtovanje regionalne politike in izvajanje nalog regionalnega razvoja je razvojna regija (v nadaljnjem besedilu: regija), ki jo v enovito

zaključeno prostorsko celoto združujejo poselitveni, gospodarski, infrastrukturni in naravni sistemi ter na kateri je mogoče zagotoviti interesno sodelovanje razvojnih partnerjev.

(2) Regija obsega občine, ki so vključene v teritorialno enoto NUTS 3 v okviru statistične teritorialne členitve Republike Slovenije, določene z Uredbo Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 1888/2005 z dne 26. oktobra 2005 o spremembah Uredbe (ES) št. 1059/2003 o oblikovanju skupne klasifikacije statističnih teritorialnih enot (NUTS) zaradi pristopa Češke, Estonije, Cipra, Latvije, Litve, Madžarske, Malte, Slovenije in Slovaške k Evropski uniji (UL L, št. 309, z dne 25. 11. 2005, str. 1).

(3) Ne glede na prejšnji odstavek lahko najmanj eno leto pred začetkom novega programskega obdobja mejna občina v regiji prestopi v sosednjo regijo, če s tem soglaša večina občin z večino prebivalstva regije, v katero občina prestopa. Za prestop mejne občine čez mejo kohezijske regije, ki se lahko opravi najmanj štiri leta pred začetkom programskega obdobja, je poleg soglasja večine občin z večino prebivalstva sosednje regije, v katero občina prestopa, potrebno tudi soglasje ministra, pristojnega za regionalni razvoj (v nadaljnjem besedilu: minister).

6. a člen

(kohezijska regija)

(1) Za izvajanje kohezijske politike EU in opravljanje drugih skupnih nalog, povezanih z razvojem, ki jih sporazumno določijo občine in država, se razvojne regije povezujejo v kohezijske regije.

(2) Kohezijske regije se ujemajo z enotami na ravni NUTS 2, te pa so določene po postopku iz Uredbe Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 1888/2005 z dne 26. oktobra 2005 o spremembi Uredbe (ES) št. 1059/2003 o oblikovanju skupne klasifikacije statističnih teritorialnih enot (NUTS) zaradi pristopa Češke, Estonije, Cipra, Latvije, Litve, Madžarske, Malte, Poljske, Slovenije in Slovaške k Evropski uniji (UL L št. 309 z dne 25. 11. 2005, str. 1), ki je bila zadnjič spremenjena z Uredbo Komisije (EU) št. 31/2011 z dne 17. januarja 2011 o spremembi prilog k Uredbi (ES) št. 1059/2003 Evropskega parlamenta in Sveta o oblikovanju skupne klasifikacije statističnih teritorialnih enot (NUTS) (UL L št. 13 z dne 18. 1. 2011, str. 3).

(3) Organ odločanja kohezijske regije je razvojni svet kohezijske regije.

(4) Vsaka regija v kohezijski regiji ima v razvojnem svetu kohezijske regije pet predstavnikov, ki jih imenuje svet regije iz 10. a člena tega zakona.

(5) Razvojni svet kohezijske regije sodeluje pri sprejemanju odločitev in daje predhodno soglasje o vsebini in izvajanju programov EU, ki vplivajo na razvoj kohezijske regije ter opravlja druge naloge, povezane z razvojem, ki jih sporazumno določijo občine in država. Strokovne in administrativno-tehnične naloge za razvojni svet kohezijske regije opravlja državni organ, pristojen za regionalno politiko.

(6) Pri izvajanju programov EU ali njihovih delov, ki se izvajajo samo v okviru ene oziroma druge kohezijske regije, se funkcija upravljanja praviloma prenese na enoto državnega organa, pristojnega za regionalno politiko, v kohezijski regiji.

(7) Vlada z uredbo določi način delovanja razvojnega sveta kohezijske regije.

7. člen

(določanje strategije)

(1) Vlada Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: vlada) s strategijo razvoja Slovenije in državnim strateškim prostorskim aktom določi cilje in usmeritve za pripravo regionalnih razvojnih programov.

(2) S programom državnih razvojnih prioritet in investicij vlada podrobneje opredeli, z vidika spodbujanja skladnega regionalnega razvoja, programe in instrumente regionalne politike.

10. člen

(Javni sklad, namenjen spodbujanju skladnega regionalnega razvoja in razvoja podeželja)

(1) Javni sklad, namenjen spodbujanju skladnega regionalnega razvoja in razvoja podeželja, (v nadaljnjem besedilu: sklad) lahko na podlagi pogodb z neposrednimi proračunskimi uporabniki dodeljuje in posreduje finančne spodbude iz njihove pristojnosti. Sklad dodeljuje in posreduje finančne spodbude iz svojega namenskega premoženja in sredstev državnega proračuna po postopku dodelitve sredstev, določenem v zakonu, ki ureja podporno okolje za podjetništvo.

»(2) Sklad lahko ustanavlja kapitalske družbe in vloga kapital v druge pravne osebe na podlagi pisnega soglasja ustanovitelja. Skupni obseg zadolženosti sklada ne sme preseči enainpolkratnik kapitala sklada. Sklad zaključi izterjavo kredita, ko je vsota poplačil dolžnika večja ali enaka vsoti glavnice, pogodbenih obresti in morebitnih stroškov izterjave, če je izvedel postopek prisilne izterjave dolga, v katerem je neuspešno izvedel dejanje izterjave. Če je to za sklad gospodarno, lahko s svojimi dolžniki v soglasju z ministrom, pristojnim za finance, sklepa poravnave.«.

(3) Sklad vzpostavlja in izvaja regijske garancijske, mikro kreditne in druge podjetniške podporne sheme, ki se izvajajo na ravni celotne regije (v nadaljnjem besedilu: regijske finančne sheme). Na podlagi pogodbe med skladom in izvajalcem regijske finančne sheme, s katero se opredelijo pogoji financiranja, lahko sklad dodeli svoja sredstva v upravljanje izvajalcu regijske finančne sheme, ki ga izbere na javnem razpisu. Sklad ne more prenesti na izvajalca regijske finančne sheme sredstev, ki jih dobi v upravljanje.

(4) Naloge iz prvega in tretjega odstavka tega člena sklad opravlja na podlagi javnega pooblastila.

11. člen

(razvojni svet regije)

(1) Razvojni svet regije (v nadaljnjem besedilu: svet) je organ usklajevanja razvojnih pobud in razvojnih interesov v regiji.

(2) Člani sveta so:

- predstavniki občin,
- predstavniki gospodarstva v regiji in
- predstavniki nevladnih organizacij v regiji.

Število predstavnikov občin v svetu mora biti enako številu predstavnikov gospodarstva. Število predstavnikov nevladnih organizacij ne sme biti večje od polovice in ne manjše od četrtnine števila predstavnikov občin. Število članov sveta in sestavo določi svet regije z dvotretjinsko večino vseh članov. Vsakemu območju upravne enote v regiji je treba zagotoviti najmanj enega člana sveta. Kandidate za predstavnike občin se predlaga izmed izvoljenih občinskih funkcionarjev. Kandidate za predstavnike gospodarstva in nevladnih organizacij predlagajo njihovi organi oziroma organi zbornic in nevladnih organizacij, ki imajo sedež v regiji. Glasuje se za skupno listo, ki jo predlaga svet regije in je potrjena, če je zanjo glasovala večina občinskih svetov, ki predstavljajo večino prebivalcev in prebivalcev vseh občin v regiji. Mandat sveta je enak programskemu obdobju.

(3) Ne glede na določbe prejšnjega odstavka imenuje območno razvojno partnerstvo v regiji, v kateri je oblikovano, in narodna skupnost v regiji, v kateri živi, po enega dodatnega predstavnika v svet.

(4) Svet se konstituira na prvi seji, na kateri je navzočih več kot polovica članov sveta.

(5) Člani sveta na prvi seji izmed sebe izvolijo predsednika, ki predstavlja in zastopa svet.

12. člen

(naloge in delo sveta)

(1) Svet ima naslednje naloge:

- vodi in usmerja pripravo regionalnega razvojnega programa in ga sprejme,
- na področju regionalnega razvoja sodeluje z regijami drugih držav,
- sklepa dogovore za razvoj regije,
- sodeluje v teritorialnem razvojnem dialogu,
- spremlja izvajanje regionalnega razvojnega programa in dogovorov za razvoj regije in
- opravlja druge naloge v skladu s tem zakonom.

(2) Svet sprejema odločitve na seji z večino glasov navzočih članov. Glasovi predstavnikov občin v svetu se štejejo dvojno. Svet veljavno odloča, če je na seji navzoča večina vseh članov sveta in večina članov sveta, predstavnikov občin.

(3) Odločitev sveta o regionalnem razvojnem programu in dogovoru za razvoj regije mora naknadno potrditi svet regije, ki ga sestavljajo vsi župani v regiji in predsednik sveta samoupravne narodne skupnosti v regiji, kjer živita italijanska ali madžarska narodna skupnost. Delo sveta regije ureja poslovnik, ki ga sprejme svet regije z dvotretjinsko večino.

(4) Na sejo sveta se vabi predstavnik službe, ki nima pravice glasovanja.

(5) Za pripravo predlogov odločitev v postopku priprave in izvajanja regionalnega razvojnega programa na prioriteth področjih razvoja v regiji imenuje svet odbore, ki jih sestavljajo predstavniki regijske razvojne mreže, zunanji strokovnjaki, predstavniki občin, izpostav državnih organov in drugih institucij, ki delujejo v regiji in so pomembne za njen razvoj. Odbore sveta vodi RRA.

(6) Svet podrobneje uredi organizacijo in način svojega dela s poslovníkom. S poslovníkom se določi tudi način ugotavljanja in preprečevanja nasprotja interesov pri delu in pri odločanju sveta.

14. člen

(razvoj območij avtohtonih narodnih skupnosti in naselij romske skupnosti v Republiki Sloveniji)

(1) Pri pripravi regionalnih razvojnih programov, dogovorov za razvoj regij in ukrepov regionalne politike se upoštevajo specifične potrebe za razvoj območij, kjer živijo pripadniki avtohtonih narodnih skupnosti in romske skupnosti v Republiki Sloveniji. Država lahko samoupravne narodne skupnosti pooblasti za opravljanje določenih nalog s tega področja iz državne pristojnosti.

(2) V državnem proračunu in finančnem načrtu sklada se določijo finančne spodbude za hitrejši razvoj območij, na katerih živita avtohtoni narodni skupnosti, in naselij, v katerih živi romska skupnost.

15. člen

(dogovor za razvoj regije)

(1) Regionalni razvojni program se uresničuje z dogovori za razvoj regije, ki jih služba in svet sklepata za obdobje štirih let. Dogovor za razvoj regije podpišeta predsednik sveta in minister.

(2) Pri pripravi dogovora za razvoj regije se upošteva načelo skladnega razvoja vseh območij v regiji.

(3) Dogovor za razvoj regije vključuje regijske projekte in sektorske projekte.

(4) Dogovor za razvoj regije mora upoštevati usmeritve ter javnofinančne in časovne okvire za pripravo programskega proračuna države ter že sprejete proračune države in občin.

(5) Regijske in sektorske projekte iz dogovora za razvoj regije uvrščajo pristojna ministrstva v načrt razvojnih programov državnega proračuna po postopku, določenem v predpisih, ki urejajo pripravo proračuna. Projekti iz dogovora se razvrščajo po prioriteti in izvajajo v skladu z razpoložljivimi proračunskimi sredstvi.

19. člen

(druge razvojne naloge države, ki se na regionalni ravni opravljajo v javnem interesu)

(1) V regiji se opravljajo v javnem interesu tudi naslednje razvojne naloge države:

- izvajanje regijske finančne sheme,
- izvajanje regijske sheme kadrovskih štipendij,
- dejavnosti upravljanja lokalnih akcijskih skupin v okviru ukrepov Leader iz programov razvoja podeželja ter izvajanje promocije regije in investicij v regiji ter drugih podobnih regijskih dejavnosti, shem in projektov po odločitvi pristojnega ministrstva in ob soglasju službe.

(2) Pristojni minister lahko za opravljanje nalog iz prve in druge alineje prejšnjega odstavka v skladu z zakonom, ki ureja posamezno nalogo, pooblasti pravno osebo, ki je del regijske razvojne mreže in izkaže usposobljenost za opravljanje teh nalog ter jo izbere na javnem razpisu.

20. člen

(regionalna razvojna agencija)

(1) Za opravljanje nalog iz 18. člena tega zakona izbere svet regije za programsko obdobje RRA po postopku v skladu z zakonom, ki ureja javno naročanje. Medsebojna razmerja med svetom regije in RRA se določijo s pogodbo.

(2) Kadar RRA na problemskih območjih z visoko brezposelnostjo iz prvega odstavka 25. člena tega zakona izvaja instrumente programa spodbujanja konkurenčnosti po šestem odstavku 25. člena tega zakona ali po Zakonu o razvojni podpori Pomurski regiji v obdobju 2010–2015 (Uradni list RS, št. 87/09) daje služba predhodno soglasje k izbiri RRA.

(3) RRA mora izpolnjevati naslednje pogoje:

- je v večinski javni lasti in z večinskim deležem občin znotraj javnega deleža, pri čemer nobena od občin ne sme imeti več kot tretjinskega ustanoviteljskega deleža,
- ima strokovno usposobljene kadre za opravljanje splošnih razvojnih nalog v regiji,
- izkaže, da je del regijske razvojne mreže in pokriva območje celotne regije,
- predloži strategijo izvajanja splošnih razvojnih nalog v regiji,
- izkaže, da ima sklenjeno pogodbeno razmerje z območnim razvojnim partnerstvom o razdelitvi splošnih razvojnih nalog v regiji, če je v regiji oblikovano območno razvojno partnerstvo,

– izkaže, da ima sklenjeno pogodbeno razmerje z drugimi pravnimi osebami v večinski javni lasti o razdelitvi splošnih razvojnih nalog v regiji, če na podlagi sklepa sveta skupno opravlja splošne razvojne naloge v regiji.

(4) RRA se vpiše v evidenco RRA, ki jo vodi služba.

(5) Kadar več pravnih oseb v večinski javni lasti na podlagi sklepa sveta skupno opravlja splošne razvojne naloge v regiji, lahko skupaj izpolnijo pogoje iz druge in tretje alineje tretjega odstavka tega člena. Naziv RRA uporablja nosilna institucija, odločbe o vpisu v evidenco pa izda služba za posamezen del vsem sodelujočim institucijam.

(6) Nadzor nad opravljanjem nalog RRA izvajata svet regije in služba. Služba opravlja nadzor nad zakonitostjo, učinkovitostjo in uspešnostjo dela RRA ter izpolnjevanjem pogojev iz tretjega odstavka tega člena. O izsledkih svojih ugotovitev služba obvesti svet regije. Če služba ugotovi, da RRA opravlja naloge v neskladju z zakonom, jo opozori na nepravilnosti in določi rok za njihovo odpravo. Če RRA v določenem roku ne odpravi nepravilnosti, jo služba izbriše iz evidence RRA.

(7) Izvoljeni funkcionar ne sme biti član oziroma opravljati dejavnosti v organu upravljanja, nadzora ali zastopanja v RRA

(8) Minister s pravilnikom podrobneje določi način vodenja evidence RRA, minimalne pogoje za opravljanje nalog RRA, obvezne elemente akta o ustanovitvi RRA, obvezne elemente pogodbe o opravljanju nalog, način oblikovanja in delovanja območnega razvojnega partnerstva in regijske razvojne mreže merila in normative za financiranje splošnih razvojnih nalog v regiji ter splošne pogoje za opravljanje razvojnih nalog države v regiji.

21. člen

(financiranje razvojnih nalog v regiji)

(1) Naloge RRA iz 18. člena tega zakona se financirajo iz proračunov občin in državnega proračuna. Sofinanciranje iz državnega proračuna se določi s pogodbo, ki jo za programsko obdobje skleneta služba in RRA na podlagi ocene vrednosti splošnih razvojnih nalog na regionalni ravni v višini 60 odstotkov potrebnih sredstev. Plačilo po pogodbi se izvede glede na dejansko opravljeno delo.

(2) Osebe javnega prava, ki skupno opravljajo posamezne splošne razvojne naloge iz 18. člena tega zakona, so sopodpisnice pogodbe iz prvega odstavka tega člena.

(3) Financiranje izvajanja razvojnih nalog države iz 19. člena tega zakona se določi s pogodbo med izvajalcem in pristojnim ministrstvom, glede na dejansko opravljeno delo.

23. člen

(sofinanciranje regijskih projektov v skladu z dogovori za razvoj regij)

(1) Sredstva za sofinanciranje regijskih projektov v skladu z dogovori za razvoj regij se zagotovijo z državnim proračunom v skladu z javno finančnimi zmožnostmi in dogovorjenimi prioritetami v finančnem načrtu službe.

(2) Pri zagotavljanju skupnega obsega sredstev za sofinanciranje regijskih projektov v posamezni regiji se upoštevajo upravičenost v okviru kohezijske politike EU, število prebivalstva in stopnja razvitosti regije.

(3) Minister določi s pravilnikom za programsko obdobje seznam regij, razvrščenih po stopnji razvitosti. Pri tem razvrščanju se uporablja indeks njihove razvojne ogroženosti.

24. člen

(obmejna problemska območja)

(1) Obmejna problemska območja obsegajo obmejne občine in občine, ki neposredno mejijo na obmejne občine. Obmejne občine po tem zakonu so občine, v katerih več kakor 50 odstotkov prebivalcev živi v 10-kilometrskem obmejnem pasu in ki imajo primanjkljaj delovnih mest ter podpovprečno gostoto poselitve. Pri občinah, ki neposredno mejijo na obmejne občine, se kot merilo za vključitev v obmejna problemska območja upošteva več kot 45 minutna povprečna dostopnost do najbližjega priključka avtoceste ali hitre ceste ali visok delež površine vključene v območje Nature 2000. Vlada z uredbo natančneje določi merila za določitev obmejnih problemskih območij in seznam občin, ki izpolnjujejo ta merila.

(2) Obmejna problemska območja so prednostna območja vseh razvojnih politik. Proračunski uporabniki upoštevajo obmejna problemska območja pri pripravi sektorskih programov in v razpisnih merilih javnih razpisov, ki jih izvajajo na območju cele države. Del finančnih sredstev namenijo za vlagatelje iz obmejnih problemskih območij ali določijo projektom iz teh območij dodatne točke pri izboru.

(3) V okviru finančnih načrtov službe in sklada se za obmejna problemska območja pripravijo posebni ukrepi in sheme državnih pomoči na področjih:

- priprave razvojnih projektov in krepitev razvojnega menedžmenta ter
- ustvarjanja novih delovnih mest s spodbujanjem investicij podjetij.

(4) V okviru politike razvoja podeželja se sredstva za izvajanje ukrepov za območja iz prvega odstavka tega člena dodelijo skladno z 12. členom Zakona o kmetijstvu (Uradni list RS, št. 45/08).

(5) Do finančnih spodbud iz tega člena ni upravičeno obmejno problemsko območje, ki prejema razvojno pomoč v obliki enakih regionalnih spodbud po Zakonu o razvojni podpori Pomurski regiji v obdobju 2010–2015 (Uradni list RS, št. 87/09) ali Zakonu o popotresni obnovi objektov in spodbujanju razvoja v Posočju (Uradni list RS, št. 45/98, 67/98, 110/99, 59/01, 110/02 – ZGO in 86/04) ali na podlagi dodatnih začasnih ukrepov razvojne podpore za problemska območja z visoko brezposelnostjo.

25. člen

(dodatni začasni ukrepi razvojne podpore za problemska območja z visoko brezposelnostjo)

(1) Ne glede na 23. in 24. člen tega zakona lahko vlada sprejme dodatne začasne ukrepe razvojne podpore (v nadaljnjem besedilu: dodatni ukrepi) za problemsko območje z visoko brezposelnostjo, na katerem se zaradi notranjih strukturnih problemov ali zunanjih vplivov gospodarske razmere tako poslabšajo, da stopnja registrirane brezposelnosti doseže kritično mejo, pod pogojem, da z ukrepi razvojnih politik ni mogoče izboljšati gospodarskih razmer. Doseganje kritične meje ugotavlja služba na ravni upravnih enot.

(2) Sočasno s sprejemom dodatnih ukrepov vlada določi obdobje in problemsko območje za njihovo izvajanje. Kot problemsko se praviloma določi območje, na katerem je že organizirano območno razvojno partnerstvo ali druga oblika teritorialne organiziranosti razvojnih partnerjev. Na problemskem območju mora živeti zadostno število prebivalcev.

(3) Problemska območja z visoko brezposelnostjo so prednostna območja vseh razvojnih politik. Proračunski uporabniki pri pripravi sektorskih programov in v razpisnih merilih javnih razpisov, ki se izvajajo na območju cele države, upoštevajo problemska območja z visoko brezposelnostjo in namenijo del finančnih sredstev za vlagatelje iz teh območij ali na javnih razpisih določijo projektom iz teh območij dodatne točke pri izboru.

(4) V okviru kohezijske politike se prednostna obravnava zagotavlja s strani organov upravljanja operativnih programov z neposredno potrditvijo projektov in s posebnimi merili v javnih razpisih za izbor projektov iz problemskih območij z visoko brezposelnostjo, v skladu s pravili kohezijske politike. Za izvedbo projektov so odgovorna pristojna ministrstva.

(5) V okviru politike razvoja podeželja se dodeljujejo sredstva za izvajanje dodatnih ukrepov iz prvega odstavka tega člena skladno z 12. členom Zakona o kmetijstvu.

(6) Za problemsko območje z visoko brezposelnostjo se v okviru dodatnih ukrepov pripravi program spodbujanja konkurenčnosti, ki se financira iz posebne proračunske postavke službe. Za pripravo in izvedbo programa spodbujanja konkurenčnosti je odgovorna služba. Instrumente programa spodbujanja konkurenčnosti izvajajo območno razvojno partnerstvo, RRA in služba, skladno s programom spodbujanja konkurenčnosti.

(7) Do dodatnih ukrepov ni upravičeno problemsko območje z visoko brezposelnostjo, ki prejema razvojno pomoč po Zakonu o razvojni podpori Pomurski regiji v obdobju 2010–2015 ali Zakonu o popotresni obnovi objektov in spodbujanju razvoja v Posočju.

26. člen

(uredba o izvajanju ukrepov endogene regionalne politike)

Vlada z uredbo podrobneje predpiše:

- pogoje, merila in postopek sofinanciranja regijskih projektov (23. člen),
- stopnjo, pri kateri registrirana brezposelnost doseže kritično mejo (prvi odstavek 25. člena),
- merila za ugotavljanje zadostnega števila prebivalcev na problemskem območju (drugi odstavek 25. člena),
- pogoje, merila in postopek financiranja dodatnih ukrepov za problemska območja z visoko brezposelnostjo (25. člen) in
- pogoje, merila in postopek za brezplačni prenos premoženja države iz 29. člena tega zakona.

27. člen

(spodbuda za zaposlovanje na problemskih območjih z visoko brezposelnostjo)

(1) Povračilo plačanih prispevkov delodajalca za socialno varnost (v nadaljnjem besedilu: spodbuda za zaposlovanje) lahko uveljavlja delodajalec ali delodajalka, ki ima sedež in dejansko izvaja dejavnost v problemskem območju z visoko brezposelnostjo ali, v primerih ko opravlja dejavnost, za katero ne obstaja registrski organ ali druga predpisana evidenca, stalno ali začasno prebivališče v problemskem območju z visoko brezposelnostjo ter tam dejansko izvaja dejavnost (v nadaljnjem besedilu: delodajalec).

(2) Delavec, za katerega se lahko uveljavlja spodbuda za zaposlovanje, je brezposelna oseba, ki:

- v preteklega pol leta ni imela redno plačane zaposlitve ali
- nima dokončane višje srednje stopnje izobrazbe ali poklicnega usposabljanja ali
- je starejša od 50 let ali
- je pripadnik etnične manjšine ali
- se šteje kot invalid v kvotnem sistemu zaposlovanja invalidov.

(3) Delodajalcu, ki zaposli delavca iz prve do četrte alineje prejšnjega odstavka na problemskem območju z visoko brezposelnostjo, se za tega delavca, za obdobje enega leta, kot enkratna pomoč, povrnejo plačani prispevki delodajalca za socialno varnost iz proračuna Republike Slovenije.

(4) Delodajalcu, ki zaposli delavca invalida iz pete alineje drugega odstavka tega člena na problemskem območju z visoko brezposelnostjo, se za tega delavca, za celotno obdobje, ko je delavec zaposlen, povrnejo plačani prispevki delodajalca za socialno varnost iz proračuna Republike Slovenije.

(5) Spodbuda za zaposlovanje ni združljiva s subvencijo za zaposlitev, dodeljeno delodajalcu za namene spodbujanja zaposlovanja v okviru izvajanja ukrepov aktivne politike zaposlovanja za to osebo.

(6) Spodbuda za zaposlovanje se lahko seštevata z eventualnimi drugimi pomočmi za namen spodbujanja zaposlovanja, vendar skupna vsota ne sme preseči najvišje dovoljene pomoči po pravilih državnih pomoči.

(7) Do spodbude za zaposlovanje, skladno z Uredbo Komisije (ES) št. 800/2008 z dne 6. avgusta 2008 o razglasitvi nekaterih vrst pomoči za združljive s skupnim trgom z uporabo členov 87. in 88. Pogodbe (Uredba o splošnih skupinskih izjemah), UL L št. 214 z dne 9. 8. 2008, str. 3; v nadaljnjem besedilu: Uredba ES/800/2008), niso upravičeni delodajalci iz dejavnosti v sektorju premogovništva in družbe v težavah, kot jih opredeljujeta Zakon o pomoči za reševanje in prestrukturiranje gospodarskih družb v težavah (Uradni list RS, št. 44/07 – uradno prečiščeno besedilo) in Uredba ES/800/2008.

(8) Vlada z uredbo podrobneje predpiše kriterije in pogoje ter način uveljavljanja spodbude za zaposlovanje.

28. člen

(davčna olajšava za zaposlovanje in investiranje na problemskih območjih z visoko brezposelnostjo)

(1) Do ustrezne ureditve vsebine davčne olajšave za zaposlovanje in investiranje na problemskih območjih z visoko brezposelnostjo v zakonih, ki urejata obdavčitev dohodkov pravnih in fizičnih oseb, se priznajo davčne olajšave, določene v tem členu tega zakona.

(2) Delodajalec iz prvega odstavka 27. člena tega zakona, ki je hkrati zavezanec ali zavezanca (v nadaljevanju: zavezanec) po Zakonu o davku od dohodkov pravnih oseb (Uradni list RS, št. 117/06, 56/08, 76/08, 5/09, 96/09 in 43/10) in zavezanec po Zakonu o dohodnini (Uradni list RS, št. 117/06, 10/08, 78/08, 125/08, 20/09, 10/10, 13/10, 43/10 in 106/10), ki dosega dohodek iz dejavnosti, ki najmanj za dobo dvanajstih mesecev zaposli delavca iz drugega odstavka 27. člena tega zakona, lahko uveljavlja zmanjšanje davčne osnove za 70 odstotkov stroškov tega delavca (bruto plača in obvezni prispevki delodajalca za socialno varnost), vendar največ v višini davčne osnove in do maksimalno dovoljene višine po pravilih državnih pomoči. Zavezanec je upravičen do te spodbude pod pogoji, opredeljenimi v Uredbi ES/800/2008. Ta odstavek se ne uporablja za zavezanca, kateremu se davčna osnova ugotavlja v skladu s tretjim, četrtem, šestim in sedmim odstavkom 48. člena Zakona o dohodnini.

(3) Spodbuda za zaposlovanje iz tretjega in četrtega odstavka 27. člena tega zakona in davčna olajšava za zaposlovanje iz prejšnjega odstavka se lahko seštevata, vendar njuna vsota, skupaj z eventualnimi drugimi pomočmi za namen spodbujanja zaposlovanja, ne sme preseči najvišje dovoljene pomoči po pravilih državnih pomoči.

(4) Do davčne olajšave za zaposlovanje po tem členu, skladno z Uredbo ES/800/2008, niso upravičeni delodajalci iz dejavnosti v sektorju premogovništva in družbe v težavah, kot jih opredeljuje Zakon o pomoči za reševanje in prestrukturiranje gospodarskih družb v težavah in Uredba ES/800/2008.

(5) Zavezanec lahko za investiranje v obdobju iz drugega odstavka 25. člena tega zakona uveljavlja zmanjšanje davčne osnove v višini 70 odstotkov investiranega zneska za nove začetne investicije v opremo in neopredmetena sredstva, razen v opremo in neopredmetena sredstva iz drugega in tretjega odstavka 55.a člena Zakona o davku od dohodkov pravnih oseb in iz drugega in tretjega odstavka 66.a člena Zakona o dohodnini, vendar le za investicije v problemskem območju z visoko brezposelnostjo in največ v višini davčne osnove in do maksimalno dovoljene višine po pravilih državnih pomoči. Ta odstavek se ne uporablja za zavezanca, kateremu se davčna osnova ugotavlja v skladu s tretjim, četrtem, šestim in sedmim odstavkom 48. člena Zakona o dohodnini.

(6) Znižanje davčne osnove po prejšnjem odstavku se izključuje z znižanjem davčne osnove po 55.a členu Zakona o davku od dohodkov pravnih oseb in 66.a členu Zakona o dohodnini ter znižanje davčne osnove po prvem odstavku se izključuje z znižanjem davčne osnove po 55.b in 56. členu Zakona o davku od dohodkov pravnih oseb in 61.a in 62. členu Zakona o dohodnini.

(7) Znižanje davčne osnove za investiranje v skladu s tem členom lahko uveljavlja tudi zavezanec, ki opremo pridobi na podlagi finančnega najema z obvezo nakupa sredstev po izteku pogodbe.

(8) Zavezanec mora ohraniti investicijski projekt v problemskem območju z visoko brezposelnostjo in ne sme odsvojiti sredstva, za katere je uveljavil olajšavo za investiranje po tem členu, najmanj pet let po zaključku investicije, če gre za veliko podjetje in najmanj tri leta po zaključku investicije, če gre za srednje veliko ali malo podjetje.

(9) Če zavezanec odsvoji ali prenese iz problemskega območja z visoko brezposelnostjo sredstvo, za katero je izkoristil davčno olajšavo za investiranje po tem členu, pred iztekom rokov iz prejšnjega odstavka, mora v davčnem obdobju, v katerem izvrši prenos ali odsvojitve, za znesek izkoriščene davčne olajšave povečati davčno osnovo. Za ugotavljanje odsvojitve ali prenosa se uporabljajo določbe osmega in devetega odstavka 55.a člena Zakona o davku od dohodkov pravnih oseb in sedmega odstavka 66.a člena Zakona o dohodnini.

(10) Do olajšave za investiranje iz tega člena, skladno z Uredbo ES/800/2008, niso upravičeni zavezanci iz sektorjev premogovništva, jeklarstva, sintetičnih vlaken, pridelave kmetijskih proizvodov in ribištva ter družbe v težavah, kot jih opredeljuje Zakon o pomoči za reševanje in prestrukturiranje gospodarskih družb v težavah in Uredba ES/800/2008.

(11) Za nove začetne investicije v opremo in neopredmetena sredstva po tem členu se ne šteje nakup prevozne opreme v sektorju transporta.

(12) Zavezanec, ki želi izkoristiti olajšavo za investiranje iz tega člena, mora prispevati k investiciji lastna sredstva najmanj v višini 25 odstotkov vrednosti investicije.

(13) Pomoč po tem členu se lahko sešteva z ukrepi za namen spodbujanja zaposlovanja, vendar le do najvišje dovoljene pomoči po pravilih državnih pomoči.

(14) Vlada z uredbo podrobneje predpiše kriterije in pogoje ter način uveljavljanja davčne olajšave za zaposlovanje in investiranje iz tega člena.

29. člen

(prenos državnega premoženja v razvojne namene)

(1) Ne glede na določbe zakona, ki ureja stvarno premoženje države in občin, se lahko premoženje in nepremičnine države (v nadaljnjem besedilu: premoženje) s pogodbo brezplačno prenese v last občinam in javnim skladom, katerih ustanovitelj je občina, z namenom uporabe tega premoženja v razvojne namene.

(2) Služba začne postopek brezplačnega prenosa premoženja občinam in javnim skladom (v nadaljnjem besedilu: prenos) na pobudo prejemnika, regionalne razvojne agencije, državnega organa, ki upravlja premoženje ali na lastno pobudo. V postopku prenosa služba preveri, ali bo premoženje uporabljeno v razvojne namene, ali upravljavec in prejemnik premoženja soglašata s prenosom ter ali je izpolnjen kriterij:

- da bo prenos prispeval k ohranjanju ali ustvarjanju novih delovnih mest ali
- da obstaja drug ugoden merljiv učinek prenosa na izboljšanje stanja okolja ali oskrbo prebivalstva ali gospodarstva občine z razvojno infrastrukturo.

(3) Premoženje, ki je predmet prenosa, se prenese po ocenjeni vrednosti. Naročnik ceditve je upravljavec premoženja, stroške ceditve pa krije občina. Cenitev premoženja se ne opravi, če upravljavec premoženja iskustveno oceni, da je vrednost premoženja nižja od 5.000 evrov.

- (4) Pogodba o prenosu mora vsebovati:
- natančen opis premoženja, ki se prenaša,
 - navedbo občine, na katero se premoženje prenese,
 - navedbo, da gre za brezplačen prenos,
 - vrednost premoženja, ki je predmet prenosa,
 - navedbo namena prenosa,
 - natančne opis razvojnih namenov, v katere se vlaga premoženje, z dinamiko izvajanja,
 - opis, kako bo preneseno premoženje uporabljeno,
 - obveznost prejemnika, da na zahtevo službe poroča o uporabi premoženja,
 - klavzulo, da celotne stroške sklenitve pogodbe nosi občina,
 - določbo o obligacijsko pravni prepovedi odsvojitve nepremičnine vsaj za pet let z ustrezno pogodbeno kaznijo za primer kršitve,
 - intabulacijsko klavzulo,
 - zemljiškoknjižno dovolilo, s katerim si Republika Slovenija ob kršitvi pogodbe izgovori odkupno pravico, na podlagi katere lahko zahteva povratno prodajo nepremičnine za ceno, ki ne presega vlaganja v to nepremičnino, zmanjšano za amortizacijo.
- (5) Na predlog službe sprejme vlada sklep o prenosu in potrdi besedilo pogodbe o prenosu.
- (6) Postopek prenosa se konča z vpisom novo nastalega premoženjskega stanja v ustrezne uradne evidence ali registre ali pa z odločitvijo, da se ustavi.
- (7) Postopek prenosa se s sklepom ministra ustavi, če niso izpolnjeni pogoji iz drugega in petega odstavka tega člena.
- (8) Za nadzor in spremljanje izvajanja določil pogodbe o prenosu je odgovorna služba.
- (9) Služba vzpostavi in vodi evidenco o opravljenih prenosih ter o tem poroča vladi.

30. člen

(nujni ukrepi regionalne politike)

- (1) Občinam, podjetjem in posameznikom se lahko dodeli finančna spodbuda kot nujni ukrep regionalne politike v posebnih nepredvidljivih okoliščinah, do katerih pride zaradi:
- invalidnosti, daljše bolezni, ali smrti nosilca dejavnosti, če je prejemnik spodbude posameznik,
 - socialne ogroženosti prejemnika spodbude in članov njegove družine, če je prejemnik spodbude posameznik,
 - posledic naravnih in drugih nesreč ali izrednih dogodkov, ki jih ni bilo mogoče preprečiti in ki so nastale brez krivde prejemnika spodbude ter zaradi katerih je bila povzročena ali grozi hujša gospodarska škoda ali je začasno oteženo poslovanje ali pomembno zmanjšana vrednosti osnovnih sredstev, ali
 - izjemno negativnega delovanja trga, ki je prizadel širše geografsko območje ali panogo, v kateri opravlja dejavnost prejemnik spodbude.
- (2) Nujne ukrepe regionalne politike, ki jih izvaja sklad, predlaga direktor sklada in sprejme vlada.
- (3) Podatki, ki jih proračunski uporabnik potrebuje za izvajanje nujnih ukrepov regionalne politike, se zbirajo neposredno od posameznika in brezplačno ter avtomatsko iz uradnih zbirk, ki jih v Republiki Sloveniji vodijo za to pooblaščen organi in organizacije, ter od upravljavcev zbirk osebnih podatkov.

(4) Nujni ukrepi regionalne politike iz tega člena se izvajajo po pravilih za dodeljevanje regionalnih državnih pomoči za tekoče poslovanje podjetij, ki jih določi vlada z uredbo iz 31. člena tega zakona, upošteva določila Uredba ES/800/2008 in Smernic o regionalnih državnih pomočeh (UL C št. 54 z dne 4. 3. 2006, str. 13).

31. člen

(regionalne državne pomoči)

Kadar imajo ukrepi regionalne politike značaj državnih pomoči, se dodeljujejo v skladu s predpisi, ki urejajo dodeljevanje državnih pomoči. Vlada z uredbo določi merila in pogoje za dodeljevanje regionalnih državnih pomoči, upošteva določila politike te pomoči v EU.